

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 27 • Nr. 11 • december 2001

*De redactie van OL A T-Nieuws wenst u
Prettige feestdagen*

10^e Grenzeloze Tocht
28 december
Luyksgestel - Lommel

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

**ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp*
Jan van de Ven*, Hein Lenders**

-◇-

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten.**

*ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

inhoud OLAT-Nieuws december 2001

Voorwoord door de voorzitter	4
Van de Bestuurstafel Hein Lenders	5
Ledenadministratie: mutaties	
In Memoriam	
Onze jarigen	6
OLAT-wandelboetiek en hoe krijg ik het Landelijk Wandel Programma	7
Van Jac aan Hein en de achterban	
Leden a-b-c	8
Clubreizen: programma 2002.....	
Jaarvergadering seizoen 2001(Ad van Asten)	9
OLAT-winterserie te Zeeland (Lies Wesseling).....	
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:	
Clubkampioenschap 2002	11
Programma 2001-2002	12
Snelwandelen - programma.....	
- verslagen: Philip Krul	
Long Distance Walkers en Kennedy Walker.....	13
Amsterdam – Tilburg (en nog iets) (Sjef Koolen)	
Wandelwegen, geslaagden op wandelpaden	14
Wandelen op Dinsdag: ook op de jaarvergadering.....	
Het programma 2001- 2002.....	
WOD's op dinsdag naar Zuid-Limburg (Chris Koehler).....	15
WOD's in Stramproy (Piet Royakkers).....	
Het verhaal van een Pelgrim: uit het dagboek van Sjef Koolen	16
Wegwijzers: Wat is Euraudax (Henri Floor).....	20
Op stap met Constant: Leersumse Plassentocht (Constant Dedel)	21
Winterserie WS'78 te Wezep (Constant Dedel).....	22
Reis naar de Tweedaagse van Arenzano (Peter van de Ven)	
Streekpad Nijmegen (Willemien Konink).....	25
Winterwandeling in Oostelbeers (Piet Royakkers).....	26
Met WS'78 vanuit Utrecht-Lunetten (Coos en Henri)	27
OLAT-Winterwandeling in de Maashorst (Ad van Asten)	29
Zeer goed verzorgde wandelvakantie in de Ardennen, Albert v. Heijningen 30	
Uit de wandelkrant te voet: Reisboekhandel Landschap te Eindhoven	31
De wandelkalender	32
Foto voorkaft: lustrumsticker Grenzeloze Tocht Milieu 2000 en OLAT	
foto's van: Sjef en Ad, Jeannette en Vincent, Ad van Asten, Peter vd Ven	

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎/ Fax 0413-475467
e-mail: MvRoosmalen@hetnet.nl

#

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
Daalenbroek 32
6002 VN Weert
☎ 0495-450325
e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl

#

Secretaris:

José Schimmel
Rulstraat 30
5662 ES Geldrop
☎040-2850809
e-mail: joseseschimmel@hotmail.com

#

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎040-2524404
e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

#

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop

#

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎0495-537775
e-mail: tvwehboolat@hetnet.nl

#

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161

#

Banknummer OLAT:

13.82.11.736
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven
Gironummer OLAT:
17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Ledenadministratie:

Nellie Leijssen
Jacobus Deckersstraat 9
5616 JN Eindhoven
☎ 040-252 6772

Clubreizen:

Theo Tromp
e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
☎040 -2524404

Boetiek:

Mia Dielesen/Francien vd Laar
☎040-2552742/0499-471298

Parkoersen:

Ad Verbakel
☎0413-212161

OLAT-verzorging: Algemeen

Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Nijmegen

Vierdaagse verzorging:

Regina jr
Esther v/d Velden
Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders
☎06-12074473

giro: 2608214

Wandelwegen:

Toon van Wordragen
☎0495 - 537775

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
Peter van de Ven
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel
☎0499-473767 (ook fax)
a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
Nellie Leijssen
Corrie Tiersma

OLAT WEBSITE

www.wandel-olat.org/

OLAT COMMISSIES

Wandelwegen:

Informatie:

Toon van Wordragen, coörd.

**J. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert**

☎0495-537775

e-mail:

tvwehboolat@hetnet.nl

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coörd.

Mariet Ahlers

☎06-24175221

Hulstbosakker 47

5625 VS EINDHOVEN

Paul Canters

Jan van de Ven

Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coörd.

☎0499-473767

Lupinelaan 27

5691 WC SON

Peter van de Ven

Margriet Fischer

Hein Lenders

m.m.v. Philip Krul voor

snelwandelen

Clubreizen:

Toon van Wordragen

Theo Tromp

Simon Willems

Jan Hendrix

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Mia Dielesen

☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Marinus van Roosmalen

Jacques Smits

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

**Voor 18 december voor plaatsing in het
januarinummer 2002 (dat in de 2^e helft van
januari verschijnt.)**

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

**december 2001
JAARGANG 27, NR. 11**

Voorwoord

Ad bedankt voor het voorwoord dat je geschreven hebt voor het OLAT-Nieuws van november.

Inderdaad, Leny en ik zijn terug van onze grote reis, die we hebben gemaakt naar Nepal-Himalaya. Het is een geweldige belevenis zo'n reis, en zeker als je voor het eerst in je leven in zo'n grote machine stapt, die je dan via Singapore naar Kathmandu brengt, in Nepal.

Het is ook een heel bijzonder land, met een prachtige natuur waar toch vele wandelaars naar toe gaan, om daar trekkings in de bergen te gaan maken. Maar ook is het opletten met eten en drinken, want voor je het weet ben je aan de pr.....

Voorlopig even genoeg over Nepal, ik zal er later nog wel eens op terugkomen in het OLAT-Nieuws. Inmiddels hebben we alweer twee van onze winterserietochten achter de rug. De eerste tocht in het plaatsje Oostelbeers was niet zo in trek bij de wandelaars, hier mochten we maar goed 500 wandelaars begroeten. Nu is het ook zo dat in de maand oktober OLAT nog nooit eerder een winterserietocht georganiseerd heeft, dus laten we het er op houden dat het een kwestie van wennen was. De tocht in het dorp Zeeland gaf duidelijk een ander beeld, daar mochten we 818 wandelaars inschrijven.

Nogmaals voor alle duidelijkheid: in de maand december vindt er geen winterserietocht plaats.

Als jullie dit lezen, hebben we ook onze Algemene Ledenvergadering alweer achter de rug, dan rest ons voor dit jaar nog de Grenzeloze Tocht op vrijdag 28 december 2001. Op dit evenement mogen we toch ieder jaar zo rond de 2000 wandelaars begroeten. Dit jaar vieren we ons 2^e lustrum in samenwerking met de Wandelclub Milieu 2000 uit Lommel. En we zullen dit feit zeker niet ongemerkt voorbij laten gaan. **Mogen we u ook begroeten??**

Ik wens u allen heel prettige feestdagen, een goede jaarwisseling, alle goeds voor het jaar 2002, en heel veel wandelplezier.

Tot volgende keer

Marinus van Roosmalen

Van de bestuurstafel: door Hein Lenders

De bestuursvergadering van 6 november stond voor een belangrijk deel in het teken van de Algemene Ledenvergadering die op 24 november zal plaatsvinden.

Daarnaast werden de evaluaties van de voorbije tochten: Lichtstadavondwandeling met 240 deelnemers en de eerste winterserietocht in Oostelbeers met 524 deelnemers, als punt afgehandeld. Stof voor de nieuwe tochten, zoals de tweede winterserietocht te Zeeland en de Grenzeloze Tocht diende zich weer aan.

Vermeldenswaardig is in dit verband, dat op 28 december 2001, op dezelfde dag dat de Grenzeloze Tocht plaatsvindt, de nieuwe voetgangersbrug over het kanaal in Lommel met enig ceremonieel zal worden geopend. Voor de komende Grenzeloze Tochten zal dit een merkbare vooruitgang betekenen. Toevallig dat die opening plaatsvindt met de viering van het tweede lustrum van de Grenzeloze Tocht.

Deze tocht werd destijds in het leven geroepen door enkele actieve wandelaars, waaronder Frans Smets van Milieu 2000 en Jos Koolen † van OLAT omdat ze het afschaffen van de douanehandelingen niet ongemerkt wilden laten voorbijgaan.

Nu, tien jaar later, gedenken wij het feit dat de Euro wordt ingevoerd. Hiermee vervalt een andere barrière.

De Frank en de Gulden heten voortaan Euro. Hiervoor werd een speciale sticker ontworpen.

Ik hoop dat het bovenstaande u voldoende aanleiding geeft om de komende 28e december alvast te reserveren voor de Grenzeloze Tocht.

Al discussiërend over de komende tochten bleek er behoefte te bestaan om het aantal verspreiders van folders uit te breiden. Nadat u zich hiervoor bij een van onze bestuursleden heeft opgegeven hoeft u slechts folders mee te nemen naar de startlokalen van de wandeltochten in binnen- en buitenland die u toch al bezoekt. Het eventuele overschot graag na de tocht weer mee terug nemen. Van de erkentelijkheid van het bestuur kunt u verzekerd zijn. Tenslotte stelt het bestuur u op de hoogte dat actieve wandelaars hebben bericht dat er op het Graaf van Hornepad meer busverbindingen mogelijk zijn dan in de wandelgids staan vermeld. Dank aan die actieve wandelaars. Met vriendelijke wandelgroeten en.....blijf wandelen.

Kijk ook eens op: www.wandel-olat.org/

Hier vindt u onze programma's met plaatskaartjes.

Nellie Leijssen

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎040-2526772

e-mail nellie_leij@hotmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Aangenomen:

Adriana Dusseljee van Laar	5665 CK Geldrop 18
Winnifred van den Boom	5629 HC Eindhoven 27
Marion Konings	5492 CP Sint Oedenrode 92
Nelleke Konings	5492 VV Sint Oedenrode 71

Adreswijziging:

H.P.C.M. de Beer	van: 5611 JJ 69 Eindhoven	naar: Haagplein 60 3811 GW Amersfoort
An Klaarenbeek	van: 4941 ZG 11 Raamsdonksveer	naar: Touwbaan 29 4941 LT Raamsdonksveer
W. Veugelers	van: 6002 TK 37 Weert	naar: Heulsterbeemd 11 6002 WD Weert

Aanmeldingen:

Co Tops	Paladijnstraat 19	5663 EM Geldrop	07-09-1947
Dorine Dekker	Urkhovenseweg 50	5641 KG Eindhoven	19-9-1956
Jan Hendrix	Zuiderstraat 41	Weert	
Cecile Clerx	Nieuwstraat 35	3950 Bochelt België	
Boudewijn Verhaar	Boslaan 40	5691 CX Son	18-02-1937
Corry Verhaar-Fijen	Boslaan 40	5691 CX Son	20-03-1936
Fleur Wilke	Avondroodstraat 26	5641 HB Eindhoven	01-04-1943
Iris Haubrich	Avondroodstraat 26	5641 HB Eindhoven	15-07-1971
Maurice Stassen	Avondroodstraat 26	5641 HB Eindhoven	14-10-1977

Opzeggingen:

Sjoerd en Gitta Bod uit Zeist; M. van de Horst uit Eindhoven; Jeanny van de Klooster uit Eindhoven; Marjan de Knegt en Jan Kvaestad beiden uit Veenendaal; G.M. Visser uit Veghel; Maria van Eijk uit Liessel.

Ledenadministratie

In Memoriam

Wilhelmina van Baardwijk van Oudenhoven

Zij overleed op 19 oktober in de leeftijd van 67 jaar

Wilhelmina was 9 jaar lid van de OLAT-gemeenschap en zij heeft ongetwijfeld veel prettige momenten beleefd tijdens wandelingen met vrienden en bekenden.

Zij is nu van ons heengegaan, maar de herinnering aan haar zal blijven voortbestaan.

Familie, vrienden en bekenden wensen wij veel sterkte bij het dragen van dit zware verlies.

Stoelenmatter 39, Best

Wandelsportvereniging OLAT

In memoriam

WILLEM VAN DER HORST

28 DECEMBER 1926 - 19 OKTOBER 2001

Meestal schrijf ik voor OLAT-Nieuws verhalen met leuke voorvallen en indrukwekkende natuur. Soms ben je echter genoodzaakt om bij minder plezierige zaken in het leven stil te staan. Zo werd ik een week geleden onaangenaam verrast door het overlijden van Willem van der Horst.

Met Willem ben ik in contact gekomen plm. 14 jaar geleden via Tom Greuter (inmiddels ook al weer 7 jaar niet meer onder ons). Hij had als landbouwkundig ingenieur altijd buiten gewerkt, in het toenmalige Nederlands Indië (waar hij ook geboren is) en in Suriname. Toen hij zich in 1975 definitief in Nederland vestigde, begon hij aan een hobby, waardoor hij ook veel buiten zou zijn: wandelen. Hij heeft in 20 jaar heel veel gelopen: bij OLAT vooral de winterseries, de Vierdaagse van Nijmegen (18x), wandelpaden en in het buitenland het IML-gebeuren. Mijn eerste Japan-reis werd niet door een wandelreisbureau georganiseerd, maar door Willem. Het was een onvergetelijke ervaring. Als je samen met hem liep, hoefde je niet veel te zeggen, hij was een geboren verteller. Hij was ook altijd geïnteresseerd in het wel en wee van OLAT. Doordat het de laatste jaren minder ging met zijn gezondheid, wandelde hij toen overwegend met zijn kleinzoon op de kortere trajecten. Zo nu en dan belde ik nog wel, maar als je zelf zowat elke week "en route" bent, verslapt het contact toch. Tijdens mijn laatste vakantie begin september heb ik nog een ansichtkaart gestuurd en beloofd te bellen. Maar in de praktijk kwam het er niet meer van. Dus schrok ik behoorlijk van de rouwbrief. Bij de crematie was ik de enige wandelaar, terwijl hij in zijn OLAT-tijd toch vele vrienden en kennissen heeft gehad. Daarom hoop ik, dat leden, die hem wel kennen, hun waardering voor Willem postuum nog willen laten blijken door een kaartje te sturen naar zijn vrouw:

R.(Riet) van der Horst-Lijzen

Lauwers 50

2401 BL ALPHEN AAN DEN RIJN

Willem, bedankt voor alles wat je voor en met mij gedaan hebt. Riet en de kinderen en overige familie, sterkte om over deze moeilijke tijd heen te komen!

Peter van de Ven

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

December					
16	Peter Hendriks	Cuijk	20	Mia Saes-Smolenaers	Weert
	Antoon van Helmond	Asten	21	Henk Tigchelaar	Haarlem
17	Deborah Tromp	Weert		J. Caris	Helmond
	John Tieleman	Eindhoven	22	Kees Mol	Breda
	Regina Bakker	Eindhoven		Ron van de Goor	Horn
19	Bert van Woensel	O-W-Middelbeers	23	Hein Lenders	Geldrop
				John Versluijs	Oosterhout

24	Joop Krul	Best		Hettie Verberne	Nuenen
	Paulien Boerma-Labordus	Vlaardingen	8	Henk Vissers	Mill
25	Anneke van Ooijen	Eindhoven		Marinus van Roosmalen	St.-Oedenrode
27	Harrie Rijkers	Gemonde		Jan van Hogeloon	Breda
	Wil Rovers-Heijms	St.-Oedenrode		John Kerkhof	Middelburg
29	Elly Borst-Brunsmann	Drunen	9	Rob Keetlaer	Best
	Jan Houben	Nuenen	10	Drewes Boerema	Eindhoven
	Tonny Caris-Smiths	Helmond	11	Gerrit van Baal	Eindhoven
	Stephan Gauer	Köln		Wim Coolen	Helmond
	Jaap Grootjans	Eindhoven	12	Maria v/d Hoogenhoff	Helmond
30	Rolf Craanen	Amersfoort		Nellie den Otter-Vermeltoort	Eindhoven
	Fred Fisser	Boxtel		Theo Beelen	Weert
	Mia Dielissen	Eindhoven	14	Marietje van Ooyen-van Lierop	St.-Oedenrode
	Ria Volkerts-Weijers	Hoofddorp	15	Mari van Hak	St.-Oedenrode
31	Jo Kats	Eindhoven	16	Jan van Loon	Tilburg
Januari				Regina Martens-de Kok	Rijsbergen
1	Antoon der Kinderen	Gerwen-Nuenen	17	Nellie Leijssen	Eindhoven
	Rein Arnold	Den Haag		Ineke Groenen-de Greef	Veldhoven
2	Ronald van Oort	Utrecht	18	Bertie Mennen-Boeree	Heteren
3	Willem Steenbakkers	Son en Breugel	19	Andre Loos	Lelystad
	Rieky Jacobs	Uden		Rick Jessurun	Boxtel
4	Ineke Delsink	Aalten	20	Wim Suiskens	Den Bosch
	Frans Ermen	Maarssen	21	Dini van Asten	Son
	Margriet Fischer	Weert		Willy Reefs	Eindhoven
	Frits van Duijnhoven	Helmond	23	Merjam Kies	Eindhoven
	Rien van Liempt	Oirschot	24	Cees Lambregts	Etten-Leur
	Wim Brooymans	Nijmegen		Ronald Menting	Eindhoven
6	Ria Rutten-van Poppel	Eindhoven			

OLAT-Wandelboetiek Nieuws

<u>Registratie wandelkilometers:</u>	Tini Koolen	Nederweert-Eind	15.000 km
	Harrie de Bont	Waalre	15.000 km

LET OP Hoe ontvang ik het LWP !

Indien u de contributie al betaald heeft, zit er een bon in het OLAT-Nieuws.

ALLEEN OP VERTOON VAN DEZE BON kunt u het landelijk wandelprogramma **LWP** verkrijgen in de boetiek tijdens de Grenzeloze Tocht of op een van onze winterserietochten.

Dus bewaar deze bon goed.

TIP: stop hem meteen in uw wandelboekje of bij uw lidmaatschapskaart.

prijzen OLAT-artikelen:

OLAT-bodywarmer	f. 75.00	€34.33
OLAT-sweater	f. 59.95	€27.20
OLAT-cap	f. 15.00	€ 6.81

Brief van Jac Heidendaal aan Hein en de OLAT-achterban

Beste Hein...., met de jaarvergadering in het verschiet wil ik jullie een goede vergadering wensen en het is te hopen dat niet alle leden komen, dat zou alleen maar veel geld kosten, maar de kern zal beslist aanwezig zijn en dat is mijns inziens ook voldoende. Al raak ik met het al maar ouder worden van het wandelfront verwijderd (de bekende natuurwet) toch probeer ik via jullie *uitstekende* maandblad nog zoveel mogelijk te volgen. Lees daaruit nog tamelijk veel, en de laatste maanden heb ik zelfs een beetje 'gesmuld' van het dagboek van Sjef Koolen, jammer dat het bijna 'vorüber' is...

Ik moet nog iets bekennen. 'Ooit' heb ik gedacht dat met het wegvallen van Knelis† ook de OLAT wel ter ziele zou gaan. Ik heb er faliekant naast gezeten. Moge dit mede dienen als bewijs dat jullie, wie er ook regeert, het goed doen. En laat het zo nog lang duren, want onze heerlijke wandelsport verdient het. Je kunt er zelfs soms oud mee worden.

Extra groetjes voor de oudjes in dienstjaren, en verder voor de hele meute, ook van mijn Jo....

Ajuuuuu. **Jac**

Leden a-b-c

Zou je je willen voorstellen?

Ik ben **Ad Mollen**, 53 jaar, en woon in Gestel (Eindhoven), getrouwd met Andrea. We hebben een dochter, een zoon en kleinkind. Beroep: bakker, werkzaam bij het grootbedrijf QB (Quality Bakers) in Eindhoven.

Ongeveer tien jaar lid van OLAT

Auto: Nee
Boek: Krant / Sportbladen
Clubblad: Ziet er goed uit / Lees het met plezier
Drank: Ik ben een liefhebber van het trappistenbier
Eten: Alleseter
Favoriete man/vrouw: Andrea
Grootste hekel: Niet in de overtreffende trap, maar als er klussen zijn of er iets opgeruimd moet worden, sta ik niet voorop!
Hobby: Wandelen en voetballen (bij de Gestelse

Boys)

Ideaal: Nog meer vrije tijd om te kunnen wandelen

Jarig: 19 november

Kritiek op: Slecht beprijde routes / parkoersen die met de auto zijn uitgezet.

Langste wandeltocht: Euraudax 150 km. in Auderghem (bij Brussel).

Muziek: Elvis Presley

OLAT: Fantastische vereniging.

Prestatietocht: Internationale Wandelevenement van OLAT (Weert) en RWV (Schiedam).
Kennedymarsen (meer als 60 daarvan gelopen). Wel niet altijd als eerste bij de finish!

Roken: Ja.

Seks: Als ik ben uitgewandeld en niet te moe.

Televisie: Sportprogramma's

Uitgaan: Weinig.

Wandeltocht (eendaags): De winterseries bij diverse verenigingen.

Wandeltocht (meerdaags): Strandzesdaagse

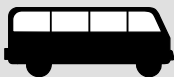
Vierdaagse van Nijmegen, Odoorn, Heuvelland-wandeltochten (Berg en Terblijt).
Driedaagse: De Kempische Wandel Dagen.

Vakantie: Wandelen.

IJskoud: Liever niet.

Zwemmen: Nooit.

OPROEP: wilt u zich als individueel wandelaar of als groepje wandelaars ook eens nader bij de OLAT-familie presenteren, dan is uw aanmelding van harte welkom bij de redactie. U mag het bericht kant en klaar aanleveren, bij voorkeur met foto, of als u wel wilt maar niet weet hoe het te presenteren bel ons dan even. **Wie meldt zich!!**
Margriet, Peter en Ad

OLAT - CLUBREIZEN Programma 2002

09 maart	GR 571	Comblain au Pont - Fonds de Quareux	27 en 18 km
20 april	GR 572	Long Champ - Trois Ponts	30 en 18 km
15 juni	GR 56	Hockai - Monschau	
24 augustus	GR 5	Saint Remy - Banneux	30 en 16 km
21/22 sept.	GR 56	Schonberg - St. Vith Jeugdherberg St. Vith	

Inschrijven: gironummer **706801**
t.n.v. w.s.v. OLAT
Weert

minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand.

Inschrijfgeld:	leden	niet-leden
Weekend	€50,00	€57,00
dagtocht	€17,50	€20,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.
Prijzen zijn onder voorbehoud!

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van €1,10) worden teruggestort.

Opstapplaatsen en	-tijden:
Eindhoven NS(Fuutlaan)	7.25 uur
Weert NS	8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Boxtel, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres: (vanaf december)

Theo Tromp, Daalenbroek 32, 6002 VN Weert, ☎ 0495-450325

E-mail: clubreizen@wandel-olat.org

JAARVERGADERING SEIZOEN 2001

Zaterdagavond 24 november 2001 werd in Eindhoven de Algemene Jaarvergadering gehouden. Voorzitter Marinus van Roosmalen mocht om halfacht 41 leden welkom heten. Na een korte nabeschuiving over het afgelopen jaar, verzocht hij ons een moment stil te staan bij de personen die in het seizoen van ons heengingen.

De lijst met afmeldingen was even lang als de presentielijst. Jammer, want er was koffie met een taartje!

De agendapunten werden in een rap tempo afgewerkt, zonder de leden de kans te onthouden serieus op de zaken in te gaan. Al vlug bleek dat we toch iets minder leden hebben dan het jaarverslag van de secretaris doet vermoeden, hierin zijn bij vergissing ook alle relaties meegenomen, maar toch kende onze vereniging een mooie aanwas. Met her en der een aanvulling op de jaarverslagen van de diverse commissies werden deze goed gekeurd. Jammer was dat het verslag van de Dinsdagwandelgroep niet in de jaarbijlage zat, maar dat werd staande de vergadering goed gemaakt, u treft het verslag elders aan in ons clubblad. Komende zomer zal in OLAT-Nieuws meer aandacht worden besteed aan alle activiteiten van OLAT rond de Vierdaagse van Nijmegen, daarbij speciaal attentie voor de oproepkaart en natuurlijk het verzorgingsteam en overnachting in De Ganzenheuvel. Toon van Wordragen kreeg een daverend applaus voor de wijze waarop hij de clubreizen dit jaar heeft neergezet; 'gelukkig' zegt Toon als antwoord 'hebben we nu een team dat fantastisch draait.'

Hier en daar werd uitdrukkelijk naar voren gebracht dat het gedwongen moeten missen van Theo Tromp toch merkbaar is geweest.

Het financiële plaatje werd gepresenteerd door Jos van den Berselaar, die dit seizoen voor het eerst als 1^e penningmeester heeft gefungeerd. Niet alleen de centenverantwoording klopte, maar ook de presentatie was voorbeeldig. Natuurlijk werd hierbij niet het schouderklopje richting Hein Lenders vergeten. De kascontrolecommissie verleende de penningmeester en het bestuur decharge.

De begroting voor seizoen 2002 werd op één onderdeel aangepast.

Het voorstel om slechts van één wandelbond lid te zijn wordt, gezien een onderzoek eerder dit seizoen, door de vergadering ondersteund. Een korte informatie over de huidige stand van zaken betreffende de 'samenwerking' tus-

sen de drie landelijke wandelorganisaties werd gegeven door Joop Wesseling, lid van het KNBLO hoofdbestuur. Conclusie: KNBLO en Wandelorg. NL zijn begonnen aan een geheel samengaan, met de NWB is er momenteel geen contact, maar de deur staat open. De w.s.v. OLAT is lid van de KNBLO, het bestuur van OLAT en enkele leden zijn ook individueel lid van de NWB.

In de pauze werd van een consumptie genoten.

Helaas gelden er bij de kring Brabant-Zeeland van de KNBLO andere spelregels dan bij onze vorige wandelorganisatie en daarom kon aan Klaas Bakker geen speld worden aangeboden voor zijn 25 jaar trouwe inzet. Onze voorzitter vond in de bakermat van OLAT echter een mooi flesje wijn om daarmee Klaas te fêteren. Jan Cortenbach, Theo Tromp en Ben van der Velden waren afwezig, zij zullen op een ander tijdstip hun presentje krijgen. De '10 jarigen' kregen het klompje, maar ook hiervoor waren er van de 38 slechts een paar aanwezig en Ron en Marco lopen al twee jaar met die symbooltjes, zegt Bert!

Hierna volgde de huldiging van de clubkampioenen. U kent ze reeds uit onze eerdere publicaties, met naam:

De dames: Conny Raymakers 3^e prijs, Hannie Klumpkens 2^e prijs, Marcella Creemers 1^e prijs.

De heren: Rolf Craanen 3^e prijs, Klaas Bakker 2^e prijs, Hugo Prinsen 1^e prijs. Junior Ron Timmermans 1^e prijs. Clubwinnaar en winnaar van de wisseltrofee 2001 werd Hugo Prinsen.

Namens de Sectie Lange

Afstand van de KNBLO mocht ik de heren Klaas Bakker, Theo Klanke en Hugo Prinsen de Zilveren Super Long Distance Walker aanbieden, voor het volbrengen van 10x een afstand van meer dan 110 km.

De Cornelis van Montforttrofee werd dit jaar wederom niet aangeboden. Ofschoon er voordrachten waren ingediend kon aan de toetsing, die als voorwaarden aan deze eretrofee ten grondslag liggen, nog niet worden voldaan. Er werden een paar personen individueel gehuldigd voor hun inzet tijdens het afgelopen seizoen, zij kregen een presentje of/en een leuk bloemetje. Tevens werd Jeannette van Boerdonk bedankt voor haar mooie werk als secretaris in de afgelopen jaren. Het bestuur vond voor haar gelukkig een vervangster in de persoon van José Schimmel. De contributie voor het seizoen 2002-2003 zal niet worden verhoogd.

De bestuursverkiezing was een formaliteit: zonder tegenkandidaten kunnen Jos van den Bersselaar en Marinus van Roosmalen hun volgende zittingsperiode beginnen, waarbij Marinus voorzitter van OLAT blijft en Jos penningmeester. Voor de vakante bestuursfunctie was een stemming nodig, en die eindigde voor José met een 100% ja van de uitgebrachte stemmen. José zegde toe met volle inzet de komende 3 jaar haar steun aan OLAT te zullen geven. Een en ander werd met applaus bekrachtigd.

Alle commissies zegden toe in de huidige samenstelling (op een enkele uitzondering na) ook in het komend seizoen wederom de taken te zullen uitvoeren, waarvoor bij voorbaat dank en applaus.

De eindronde bestond zoals gebruikelijk uit het beantwoorden van de schriftelijk ingediende vragen. Centraal hierbij werd gepleit voor bijzondere aandacht voor de bereikbaarheid van de startlocaties van onze winterseries, en de PR rond de komende activiteiten. Aan speciaal vervoer op 18 mei voor de start van de 175 km in St.-Oedenrode is

reeds aandacht besteed in de folder en dat zal nader worden uitgewerkt. Startdata worden reeds 2 jaar vooraf vastgelegd en het is een hele kunst tussen het grote aanbod een voor iedereen acceptabele plaats te vinden.

De voorzitter sloot om halfelf de vergadering met dank voor onze komst.

Ad van Asten, 25 november 2001

OLAT Winterserie 18 november 2001 te ZEELAND

Lies Wesseling

Echt waar: voor mij hoefde het vanmorgen niet, het warme bed uit, de nevel in.

Brr. Als mijn wederhelft had gezegd: 'omdraaien en verder knorren', had ik daaraan -bij wijze van uitzondering - zonder tegenspartelen gevolg gegeven.

In de auto zat ik heerlijk voor me uit te duffen, er was een lekker muzikje op de radio en het zal ook niet: 'the falling leaves....'. Nou ja in de auto was het ook nog leuk, maar welke idioot gaat nu op zo'n trieste, zwaarbewolkte en nevelige herfstdag wandelen?? Wij dus. Eigenlijk is het niet verkeerd om je te realiseren dat er al lang voor ons mensen in de weer zijn geweest om de route te pijlen, de verzorgingspost op te richten, dus geen flauwekul: aan de wandel!

Bij het startlokaal aangekomen werd je vanzelf wakker, want er was ook een grote tocht voor mountainbikers uitgezet in hetzelfde dorp en start bij dezelfde locatie. Gelukkig hebben we een briljante parcoursbouwer, Ad Verbakel, die stuurde ons vrijwel direct letterlijk en figuurlijk het bos in. Echt koud was het niet, maar lekker klam, met een beetje motregen. Nee, stralend was mijn humeur niet.

Toch, al wandelend begon ik een beetje te ontdooien en realiseerde me dat de organisatoren toch al weer heel wat werk hadden verricht. Doordat de route van de mountainbikers ons pad doorkruiste, kregen we regelmatig met omleidingen te maken.

Dat deed geen afbreuk aan het toch wel prachtige parcours. Waren het bij vorige tochten nog de paddestoelen die mij verrukten, nu waren het de vele kleuren geel / oranje / bruin.

Echt herfst, nog een tijdje en dan verdwijnen ook deze kleuren en zijn de bomen kaal.

De lariksen waren prachtig geel gekleurd, de beuken roodbruin, de eiken weer groen/geel.

Als je er oog voor hebt verveel je je nooit in de natuur. Na een kilometer of zes kwam de eerste wagenrust in zicht en het was weer een gezellig OLAT-treffen op de banken rondom de verzorgingspost. Er was zelfs Zee-landsoep (zonder mosselen) Een doordenkertje niet-waar?? Diverse hondjes werden weer uitgelaten, eentje ken ik bij naam: Babette, koket en onvermoeibaar als altijd.

We kregen gezelschap van een andere wandelaar en er werd een gezellige babbel opgezet.

Uiteraard is dat vaak heel leuk, alleen ik zie onderweg wat minder, omdat je toch ook het gesprek wilt volgen.

De wandeling voerde door zo'n prachtig buitengebied, dat ik geen plaatsnamen kan noemen, alleen maar zandpaden, heidevelden, prachtige bossen, weilanden. Dat laatste was allerm minst saai. Het voerde over een gebied van Staatsbosbeheer waar de Schotse hooglanders liepen te grazen. Volgens mij heette het 'Brobbebbies' - een komische naam - zal wel een diepere betekenis hebben., We waren te gast bij de familie 'hooglanders', ze hadden hun 'territorium' aardig afgebakend door her en der hun 'vlaaien' te deponeren. Bij het lopen over en langs deze weidse velden is het heel mooi die nevelsliert in de verte nog steeds te zien. Het heeft iets melancholiek, wat bij de tijd van het jaar past.

Onderweg komen we de parcoursbouwers nog tegen, die heel wat werk hebben om de route 'op pijl/peil' te houden, want het blijkt dat er ook met grote regelmaat pijlen zijn weggehaald.

Eerder dan gedacht komen we bij de rust op een camping, waar ze erg lekkere tomatensoep hebben. Zowaar om 5 over half 12 komt er een heel vlak zonnetje door. Door deze lichtval ziet de wereld er veel vriendelijker uit.

Na de rust houden we heel even dit dunne zonnetje, maar dan komt november weer terug. Eigenlijk boffen we gewoon, omdat het niet hard regent, noch waait. Het Brabantse land laat zich van haar mooiste kant zien. Met nog 1 wagenrust om aan te doen, gaan we richting finish. Nog eventjes heuveltje op, heuveltje af, niet hoog maar wel veel, kunnen we zeggen vandaag weer iets aan de conditie gedaan te hebben. In cafézaal 't Zuid' worden we hartelijk ontvangen en drinken we nog een pilsje op de alweer goede afloop.

OLAT bedankt voor deze mooie tocht (en het vele extra werk deze zondag).

Clubkampioenschap OLAT 2002:
Per 1 december 2001

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

| Hannie Klumpkens 610 punten

Marcella Creemers 610 punten
Bert Timmermans 400 punten

Hugo Prinsen 340 punten
Theo Klanke 340 punten

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2002

Lange afstand tochten (puntenhonorering bij afleggen van reglementaire afstand)

De volgende prestatie/wedstrijden waarbij punten zijn te behalen vinden plaats **op 6 januari RWV Langepad 16 R'dam-Kralingen**. Start 11.00 uur 10 km. Alleen de best gerealiseerde tijd over de hele winterserie van RWV telt mee voor ons clubkampioenschap. De volgende tocht over 10 km bij RWV is op **3 februari eveneens op het Langepad 16**. De LAT houdt op **13 januari een prestatietocht te Zaandam over 20 km**. Vervolgens kunt u bij de LAT in **Zaandam op 27 januari terecht voor een prestatietocht over 25 km**. **puntenhonorering op gerealiseerde tijd.**

De Bossche 100 wordt gewandeld van **vrijdag 25 januari op zaterdag 26 januari**. De start is op vrijdagavond om 22.00 uur in de kantine van Concordia, de Fuik 1, 's Hertogenbosch. Voorinschrijving. 500 punten + afstand.

Om te worden opgenomen in het clubkampioenschap voor 2002 moet u met het onderstaande rekening houden: Per deelnemer geldt dat uitsluitend één tocht per weekend (vrijdag tot en met zondag) meetelt om punten te scoren. De deelnemer mag zelf bepalen welke tocht hij of zij laat meetellen voor het clubkampioenschap.

Na deelname aan 'n tocht dient u zich telefonisch of schriftelijk te melden bij de commissie LPS: of bij de Redactie van OLAT-Nieuws: Ad van Asten ☎ 0499-473767 of per e-mail a.h.van.asten@hecnet.nl

Kalender snelwandelen:

januari
06 Rotterdam RWV: Vierde wedstrijd winterserie. Wegwedstrijden van 1 t/m 10 km in het Kralingse Bos. <u>Ook prestatietocht van 10 km</u> . De limiet is 1u30m. Aanvang 11.00 u, melden voor 10.15 u in de kantine van de atletiekbaan aan het Lange Pad. De ronde in het bos is 906 m lang en een kwartier lopen vanaf de atletiekbaan.
13 Zaandam sv De LAT: <u>20 km prestatiewandelen</u> . Melden kantine av Zaanland, Vincent van Goghweg (achter het benzinestation), Zaandam. Start om 12.00u precies. De startplaats is een kwartier wandelen vanaf de kantine! Limiet 3.00u
27 Zaandam sv De LAT: Baanwedstrijd Kunststofbaan Vincent van Goghweg (achter het benzinestation), Zaandam. 10.000m Aanvang 12.00u
27 Zaandam sv De LAT: <u>25 km prestatietocht</u> . Melden kantine av Zaanland, Vincent van Goghweg (achter het benzinestation), Zaandam. Start is om 12.00u precies. De startplaats is een kwartier wandelen vanaf de kantine! Limiet 3u 50m
februari
03 Rotterdam RWV: Vijfde wedstrijd winterserie. Wegwedstrijden van 1 t/m 10 km in het Kralingse Bos. <u>Ook prestatietocht van 10 km</u> . De limiet is 1u30m. Aanvang 11.00 u, melden voor 10.15 u in de kantine van de atletiekbaan aan het Lange Pad. De ronde in het bos is 906 m lang en een kwartier lopen vanaf de atletiekbaan.
17 Zaandam sv De LAT: <u>30 km prestatietocht</u> . Melden kantine av Zaanland, Vincent van Goghweg (achter het benzinestation), Zaandam. Start is om 12.00u precies. De startplaats is een kwartier wandelen vanaf de kantine! Limiet 4u 45m

Verslagen:

Op zondag 14 oktober organiseerden Hart van Brabant en RWV samen in Tilburg het Nederlands Kampioenschap 50 kilometer snelwandelen. Dit gebeurde op een verkeersvrij parkoers (wielerbaan) van bijna zestienhonderd meter. Elf Nederlandse atleten plus twee prestatiewandelaars startten. Voor de prestatiewandelaars en de atleten gold een limiet van zes uur, waarbinnen aan de laatste ronde begonnen moest worden. Pedro Huntjens (Unitas) werd met een kwartier voorsprong op Theo Koenis (sv De LAT) kampioen. Om de bronzen medaille was de strijd fel. In de laatste tien kilometer slaagde Marcel Bunschoten (sv De LAT) erin om zijn twee minuten achterstand op Henk Plasman (Generaal Michaelis) in zes minuten voorsprong om te zetten.

Veel strijd werd ook geleverd om de plaatsen vijf tot en met acht. Op de finish was het onderlinge verschil minder dan zes minuten. Het meest regelmatig wandelde Piet van der Kroft, die in zijn tweede vijftientig kilometer slechts één minuut en vijftien seconden verspeelde.

De Engelsman Steve Hollier was gekomen voor een tijd onder de vier uur, maar het werd bijna een half uur meer. Er zou ook een Belgisch Kampioenschap over dezelfde afstand zijn. Helaas arriveerde geen enkele Belgische deelnemer en kwam de gedelegeerde van de Belgische Atletiekbond voor niets met de medailles. Een complete uitslag met de vijf kilometer tussentijden of alle doorkomsttijden is bij Philip Krul op te vragen.

NK 50 km snelwandelen weg Tilburg

01. Pedro Huntjens	Unitas	1967	4.56.03	07. Huib van Broekhoven	RWV	1961	5.46.40
02. Theo Koenis	sv De LAT	1951	5.11.30	08. Hans van Wakeren	Unitas	1949	5.48.34
03. Marcel Bunschoten	sv De LAT	1978	5.30.54	09. Piet van der Kroft	RWV	1944	6.05.41
04. Henk Plasman Gen. Mich.	1957	5.37.01		10. Fred Röhner	Unitas	1950	6.18.28
05. Co de Jong	RWV	1947	5.42.54	---. Paul Koks	PSV	1965	gestopt
06. Rieks Haan	RWV	1965	5.43.04				

Prestatie:

Theo Plate	RWV	1948	45,284km in 6.00.29
Joop Flipse	RWV	1954	43,712km in 5.50.00

27 oktober: Dubbelwedstrijd snelwandelen in Eindhoven.

Net als vorig jaar organiseerde PSV twee snelwandeldwedstrijden op de baan (drie- en vijfduizend meter) met een pauze van twee uur. Meer dan dertig atleten deden mee. Het was leuk, dat OLAT-lid Wim van den Wittenboer ons kwam aanmoedigen.

Henk Plasman werd op de drieduizend meter derde en op de vijfduizend meter eindigde hij als vierde. Marleen Radder had een vakantie in China achter de rug. Op de drieduizend meter moest ze de Belgische Liesbet

04 november: Eerste wedstrijd winterserie snelwandelen van de RWV

Met veertig wedstrijd wandelaars uit België, Duitsland en Nederland plus acht prestatiewandelaars was de wedstrijd redelijk bezocht.

Pedro Huntjens won de tien kilometer met een tijd van 49.25. Meestal begint hij de serie met tijden boven de vijftig minuten. Voor Liesbet Desmet, Robert van Bremen en Ron Timmermans was dit de eerste wedstrijd als senior, omdat ze in 1982 geboren zijn. De nieuwe klasse-indeling gaat voor pupillen, junioren en

18 november: Tweede wedstrijd winterserie snelwandelen RWV

We wisten tevoren, dat er minder deelnemers zouden zijn dan twee weken eerder. De jeugd van Zaanland had zelf wedstrijden, Duffel (België) organiseert op de derde zondag van november altijd een cross en de Duitse groep uit de omgeving van Keulen had ook verplichtingen in eigen land. Voorts hadden griep en verkoudheid flink toegeslagen, zodat diverse atleten alleen kwamen kijken of de recreatieve routes wandelden. Toch konden we nog tweeëndertig atleten en zes prestatiewandelaars begroeten. De temperatuur was een graad of tien en er lag veel glad blad op de paden. Van OLAT zagen we alleen Ron en Marco Timmermans, die respectievelijk vijf (in 29.46) en drie (in 21.49) kilometer wandelden.

Desmet als meerdere erkennen. Op de vijfduizend meter kregen Marleen en Liesbet dezelfde tijd.

Ron Timmermans wandelde twee maal drieduizend meter. Marco Timmermans mocht na een trainings-/startverbod van bijna een jaar weer voorzichtig aan beginnen met een drieduizend meter. De moeilijke periode van wel harder willen, maar dat niet mogen om geen blessures op te lopen, breekt nu voor hem aan.

senioren altijd op 1 november van een jaar in, zodat ook diverse andere junioren in een hogere leeftijdsgroep uitkwamen. Gelukkig gebruikten de meeste starters deze wedstrijd als training. Daarvoor is de winterserie bedoeld! Goede tijden moeten in de zomer gewandeld worden. De limiet voor de tien kilometer prestatie is anderhalf uur. Waar blijven de OLAT-leden die hun conditie willen verbeteren?

Verrassend was de aanwezigheid van twee pupillen (acht en tien jaar) uit Rotterdam, die het snelwandelen ook wel een keer wilden proberen. Verder konden we lange afstand man Rieks Haan begroeten, die zaterdag aan de RWV-training mee had gedaan en nu op de tien kilometer startte. Rieks wil na zijn 227, 160 km in Roubaix op 15/16 september jongstleden volgend voorjaar een tweehonderd kilometer binnen het etmaal afleggen en zich zo plaatsen voor Parijs - Colmar 2002. Hij wil daartoe zijn basissnelheid opvoeren en zijn techniek verbeteren. Daar gebruikt hij onder meer de korte wedstrijden voor.

Met een hartelijke groet, Philip Krul

Informatie over wedstrijden in Duitsland en België en andere internationale wedstrijden is bij Philip op te vragen.

Op 12 november zijn namens de Sectie Lange Afstand van de KNBLO de volgende LDW en Kennedy Walkers toegekend:

Long Distance Walker

038 Hanny Klumpkens	Eindhoven	RWV,OLAT
039 Piet van der Kroft	Gouda	RWV
040 Gerard van der Klift	Schiedam	RWV
041 Con Bollmann	Venlo	RWV

Super Long Distance Walker

023 Hanny Klumpkens	Eindhoven	RWV,OLAT
----------------------------	------------------	-----------------

024 Piet van der Kroft	Schiedam	RWV
025 Gerrit Bonants	Maashees	Natuurvrienden

Master Long Distance Walker

013 Niko van Hagen	Den Haag	RWV
014 Frans Devoght	Turnhout (B)	AWSV, RWV
015 Jos van Gorp	Kasterlee (B)	RWV
016 Hanny Klumpkens	Eindhoven	RWV,OLAT

Kennedy Walker

Evert van Ampting, OLAT werd Super Kennedy Walker door het volbrengen van 10x de Kennedymars afstand.

AMSTERDAM - TILBURG, GEWANDELD OP 29 EN 30 SEPTEMBER 2001

Door Sjef Koolen

Deze tocht van 125 km wordt non-stop gelopen. Een paar dagen van te voren denk je: hoe zullen de weersomstandigheden zijn tijdens deze tocht, want we herinneren ons maar al te goed de barre omstandigheden bij de wandeltocht Nijmegen - Rotterdam van 14 dagen geleden.

De start is op zaterdagmiddag om 15.00 uur bij het ijsstadion 'De skeve Skaes'. Dit startlokaal is een leuke oude kantine, die volhangt met allerlei soorten schaatsen. Wij vertrekken bij goed wandelweer, en er zijn 58 deelnemers waaronder 10 OLAT'ers. Het wandeltempo van 7 km/u wordt goed aangehouden. Dat is trouwens logisch, want als je sneller gaat lopen, word je op de wagenrusten en bij verzorgingsposten toch opgehouden. Aan deze procedure wordt door de organiserende vereniging Hart van Brabant goed de hand gehouden. De eerste 10 km, tot Abcoude, zijn de mooiste. De natuur is er prachtig, en je ziet Amsterdam steeds kleiner worden. Ook Vinkeveen, met zijn kolossale huizen langs het water, is mooi om doorheen te wandelen. Vandaag is het ook nationale teldag voor de vogeltrek, maar ik zie maar heel weinig vogels overvliegen. Als we na 33 km, in Kockengen, uit de rustpost vertrekken regent het, maar gelukkig niet hard en het wordt snel weer droog en dat blijft zo tot de rustpost in Nieuwegein. De rustpost is in de voetbalkantine van Geinoord en als we daar vertrekken wandelen we toevallig met 4 OLAT'ers bij elkaar. Er worden weer flink wat oude herinneringen opgehaald en we nemen de ver-

eniging weer eens goed onder de loupe, met name het clubkampioenschap. Duidelijk wordt ook dat er geen interesse is voor een eventuele wekelijkse trainingsavond of iets dergelijks. Wel zijn er een paar bereid om te helpen bij de organisatie, maar dan moeten afspraken wel worden nagekomen. Het moet niet zo zijn dat als je je hebt gemeld voor hulp bij de organisatie en als je dan belt, je plaats al door iemand anders blijkt te zijn bezet.!!!

Tot Dussen volgen nu lange rechte wegen en dijken. We hebben onze ingesteld op dit soort wegen, want die zitten elk jaar in het parkoers. De meesten hebben er dan ook geen enkel probleem mee. Af en toe zien we ook een uil overvliegen.

Even voorbij Dussen gaan we op het veer, en we krijgen een suikerklontje dat gedoopt is in Cognac, dat is beslist bedoeld als middeltje tegen de zenuwen. Na de overtocht wandelen we richting Waalwijk, Kaatsheuvel, Loon op Zand en dan Tilburg. In Tilburg is de finish na 125 km wandelen.

Deze tocht was goed gepijld en verzorgd en wat is dan een douche in het zwembad heerlijk. En als je dan met je medewandelaars in de kleedruimte nog wat staat na te filosoferen over de tocht, dan weet je dat je gezond bezig bent geweest.

Na een pilsje tot besluit, keer ik tevreden huiswaarts en op zondagmiddag om 15.00 uur ben ik weer Nederweert-Eind. Met sportgroeten van Sjef Koolen.

Wandelwegen OLAT

Datum	Naam	Wandelweg	Nummer	Aantal gelopen
30-10-2001	Y. De Jonge	Graaf van Hornepad	57	1e x brons
30-10-2001	Linda De Jonge	Graaf van Hornepad	58	1e x brons
30-10-2001	P. De Jonge	Graaf van Hornepad	59	1e x brons
30-10-2001	René De Jonge	Graaf van Hornepad	60	1e x brons
21-11-2001	P. Knoester	Graaf Floris V deel II	32	1e x
21-11-2001	E. Knoester-Paardekoper	Graaf Floris V deel II	33	1e x
21-11-2001	B.S. Knoester	Graaf Floris V deel II	34	1e x

Geslaagden op wandelwegen

WANDELLEN OP DINSDAG

Dat doen we al sinds maart 1999 en daarbij trekken we ons niks aan van het weer. We vertrekken klokke tien, zonder hondje maar wel met 'n goed gevulde ransel en een opgewekt humeur.

Voorop gaat de 'routeleider van de dag' met aan het eind van de groep zijn secondant, die met een waakzaam oog eventuele dwaalgasten op het goede spoor houdt.

Sindsdien zijn er al zo 'n 57 dagtochten gemaakt, waarvan 21 in 1999 en 25 in 2000, globaal tussen Weert, Tilburg, Den Bosch en de grensstreek. In 2000 is de eerste NS-wandeling 'De Hollandsche Kade' van Woerden naar Breukelen gemaakt met maar liefst 28 deelnemers.

Joop Krul, die niet alleen als gids vaak het voortouw neemt, ondersteunt de initiatiefnemers ook nog eens met een professioneel overzicht van alle gemaakte tochten, dat uitstekend van pas komt bij de samenstelling van een nieuw programma.

De pessimisten, die meenden dat zo'n wandelgebeuren als een soort modegril en o.a. door herhaling van routes geen lang leven zal zijn beschoren blijken toch aan het verkeerde eind te trekken.

Integendeel! Steeds weer komen er nieuwe gezichten bij en duiken verloren gewaande deelnemers na een lange vakantie, ziekte of 'effe geen zin' plotseling weer op en zo tellen we al met al soms wel eens een dikke dertig wandelgasten.

Een herhaling van ooit gemaakte tochten is nimmer een probleem geweest. Bovendien lijkt het al gauw op een nieuwe tocht door in tegengestelde richting te lopen of een gedeelte te vervangen.

Het tempo is langzamerhand naar veler wens op een aangenaam niveau gekomen wat overduidelijk resulteert in een gezellige sfeer, ruimte voor een gesprek en een open oog voor de omgeving om ons heen.

Dat bevestigt de stelling (van A. van Suilen KU - Nijmegen):

Wandelen is het stilstaan bij dingen onderweg.

Met veel enthousiasme zijn de wandeltochten begroet, die onder leiding van een deelnemer in zijn woongebied zijn gemaakt en inmiddels als 'een rondje vlak voor de huisdeur' worden betiteld.

We hopen op nieuwe voorstellen voor het a.s. programma.

Christiaan Koehler, namens de initiatiefgroep: Truus, Joop, Jos en Theo

Dit verslag is een onderdeel van onze Algemene Jaarvergadering en werd staande de vergadering aangeboden.

Winterprogramma 2002

<u>DATUM</u>	<u>ROUTE</u>	<u>STARTPLAATS</u>	<u>STARTPUNT</u>	<u>ADRES</u>
8 jan	Woekensroute	Oirschot	Café 't Vrijthof	Molenstraat 6
22 jan	Abdijroute	Valkenswaard	Venbergse molen	Molenstraat 211
5 feb	De Liskes	Bergeijk	Café De Vier Linden	Eijkereind 29
19 feb	Heeze/Leenderoute	Heeze	Café De Gouden Leeuw	Nieuwendijk 5
5 mrt	IJzerenmanroute	Vught	Natuurbad IJzeren Man	Boslaan 45
19 mrt	Maashorst	Nistelrode	Bezoekerscentr. Slabroek	Erenakkerstraat

Meer info? Bel Truus 040-2110413

'N WANDELING OP DINSDAG IN ZUID-LIMBURG

Christiaan Koehler, 'n deelnemer.

Terwijl het merendeel van Nederland geplaagd werd door een 24 uren regenbui stapten maar liefst 30 WOD's onder 'n loerend bleek zonnetje op 2 oktober om ±10.30 uur het NS-station Maastricht uit voor een 22 km lange voettocht naar de zuidelijk gelegen grensplaats Eijsden. Het gezelschap is de stad nog niet uit of ook de jassen gaan uit en hier en daar zelfs de mouwen omhoog. Maar ja, na een treinreis van een uur - en voor sommige deelnemers zelfs wat meer - is een beloning voor de getoonde moeite wel op zijn plaats; de zon breekt door en laat ons verder niet meer in de steek!

'n Tweede cadeautje zijn de overwegend onverharde paden i.p.v. asphalt, maar het grootste geschenk is toch wel de schitterende omgeving en de panorama's over het glooiende vriendelijke landschap. Zowel in Cadier en Keer als vooral in het wat verderop gelegen Gronsveld mogen de wandelaars likkebaarden van de statige prachtige boerderijen met binnenplaats en oude historische panden.

Op een bankachtige omheining van het dorpsplein in Cadier en Keer wordt de middagboterham opgepeuzeld

omdat de horeca het laat afweten. Maar het deert ons niet al moet je wel even wennen aan de ronddwarrelende boombladeren, die de herfst aankondigen. Het merendeel van de route loopt door of langs de randen van het uitgestrekte slingerende Savelsbos met zijn steile helling en daarop reusachtige eikenbomen. En steeds maar weer en wat nooit verveelt zijn de doorkijkjes en de vele boomgaarden, waarin de roodgekleurde appels ons als het ware toelachen.

De route, in feite 'n stuk Pieterpad, dat overgaat in het Pelgrimspad, mag de NS weliswaar geleend hebben, maar 'n lovend woordje aan het adres van dit zo geplaagde bedrijf is hier wel op zijn plaats. Het verstrekt de wandelaar een uitstekend gedocumenteerd boekje vol wetenswaardigheden over deze fraaie tocht en doet er naast de routebeschrijving een duidelijk kaartje bij. Prima zo! Bovendien kan de deelnemer thuis nog eens nagenieten.

Resteert het advies om de tocht nog eens te herhalen, maar dan in het voorjaar als de flora de bermen siert.

Wandelen op dinsdag: Stramproy

Door Piet Royakkers

Op dinsdag 30 oktober reed ik in gezelschap van Jan van der Zanden naar het grensplaatsje Stramproy om deel te nemen aan de dinsdagwandeling 'Rondom Stramproy'. Om ongeveer 10.00 uur startten we met 32 personen, waarvan 19 mannen en 13 vrouwen. Het was bijzonder mooi wandelweer. De regenjas en paraplu liet

ik daarom achter in de auto. Bij dit weer is iedereen goedgemutst.

De wandeling gaat door bossen en langs diverse landerijen.

De Stramprooierheide is ongeveer 40 ha groot, een voormalig stuifzandgebied in afwisseling met heidevel-

den. In het begin van de 20^e eeuw werden er in dit gebied grove dennen geplant, met afwisselend akkerland en weiden. Er werd voornamelijk rogge verbouwd en de bossen groeiden uiteindelijk uit tot bosgebieden die natuurlijk aandoen. Er broeden verschillende soorten vogels zoals de mees, vink en de specht. Opvallend is ook dat er de alpenwatersalamander en de moeras-sprinkhaan voorkomen. Her en der verspreid tussen de bossen ligt nog een heideveldje waar naast heide ook kruipbrem, het zandblauwtje en de klokjesgentiaan te vinden zijn. Er wordt hier door Natuurmonumenten op ecologische wijze landbouw gevoerd waar geen kunstmest of bestrijdingsmiddelen aan te pas komen. Het gevolg is dat er tussen het graan akkerkruiden voorkomen zoals de klaproos en het akkerviooltje. Te kleine akkers met onvoldoende opbrengst, laat men thans begroeien met ruigtekruiden. Hier komen allerlei soorten vlinders en bijen op af. Om de ruige graslanden geschikt te houden voor deze planten worden ze eens per jaar gemaaid.

Met de groep liepen wij ongeveer 2 kilometer langs de Aabeek om bij de Broekmolen te komen. We hadden vandaag proviand en drinken bij ons in de rugzak, daarom werd eerst een pauze ingelast voor een lunch in de openlucht. Hierna klopten we aan bij molenaar Bruine Hoeneberg (72 jaar), die ons op deskundige wijze uitleg over de molen gaf, eerst over het binnengebouwen en daarna buiten en speciaal het schoepenrad. Onlangs had hij zelf dit schoepenrad en de brugleuning nog binnen twee dagen in de carboleum gezet.

Deze Broekmolen behoorde voor de Franse tijd tot het adelijk Stift Thorn en hij ligt op een fraaie afgelegen plaats in het buurtschap Heveroth. Verschillende keren is de molen van eigenaar veranderd, maar hij bleef meestal wel in dezelfde familie. Vanaf 1868 is de Broekmolen van Stramproy in gebruik als watergraanmolen. Hij wordt aangedreven door een houten onder-slagrad met plaatijzeren schoepen, die aan de binnenzijde zijn omgezet om de overslag van het snelstromende water zoveel mogelijk te beperken. De molen heeft drie koppels stenen. Zoals bij de meeste molens gebruikelijk is, draait de bovenste steen en ligt de on-

derste steen stil. Het graan komt dan van het midden uit tussen de stenen en wordt zodoende gemalen en komt vervolgens als meel op de begane grond in zakken terecht. Het bouwjaar van de Broekmolen is 1445. Zoals bij de meeste watermolens van het beektype kan het waterrad slechts één koppel stenen aandrijven. De molen bleef tot 1957 in bedrijf. De molen en het woonhuis werden toen verlaten. In korte tijd veranderde de molen in een ruïne en werd onbewoonbaar. De familie Meeuwissen, de laatste bewoners, heeft nog geprobeerd de molen te verkopen, en ook de gemeente Stramproy kon de molen in bezit krijgen. Stramproy zag echter af van aankoop omdat een andere plaatselijke molen (St. Jan) al teveel aan restauratiekosten had gevergd. In 1971 kon de molen toch nog worden verkocht aan de Belgische apotheker Richard Vermeulen. Hij liet de molen in de jaren zeventig restaureren. In 1981 bouwde Vermeulen ook nog een fraaie, maar dominerende, schuur bij de molen, waarmee de boerderijmolen weer compleet is.

In dit deel van Limburg is de Broekmolen enig in zijn soort.

Omdat Bruine Hoeneberg ons leuke mensen vond, en vooral Tonnij, liet hij de molen voor ons draaien. Op de zijgevel van de molen is een restauratieopschrift aangebracht.

Op ons wandelpad kwamen we verder ook in het Domeinbos Groot Broek Kinrooi-Bree (België). In 1865 was dit nog moerasgebied met hoge en lage heide. Afwateringskanalen zorgden ervoor dat het gebied kon worden drooggelegd, waarna het gedeeltelijk werd bebost en verder als hooiland werd ingericht. Verder kwamen we langs jeugdcentrum Woutershof. Verder gingen we nog een flink eind langs de Aabeek en passeerden de Breijvenkapel, ook wel Bellekapel of Kaupminkapel genoemd, die in 1805 door stichting Heijerkapel werd gebouwd.

Om kwart voor drie kwamen we bij de finish in café 'Sphenix', waar we een consumptie gebruikten. We hadden een prachtige wandeldag, waaraan vooral het goede weer heeft bijgedragen. Tevreden keerde iedereen huiswaarts.

SJEF KOOLEN OP ZIJN WEG NAAR SANTIAGO DE COMPOSTELA

*reisverslag van 2 april tot en met 27 juni 2000,
deel 7*

(aan de hand van zijn dagboek)

In de marge: Tini en Thea, jullie ontvingen het laatste verslag van mijn voetreis naar Santiago de Compostela. Het volgende relaas breng ik persoonlijk mee naar huis. Ik hoop dat jullie van mijn verhalen hebt genoten en mij een beetje konden volgen op mijn voettocht naar Compostela. Ofschoon ik het wandelen nog lang niet beu ben, verlang ik toch naar het einde en naar jullie en de overigen van ons gezin en naaste familie. Ik ben trots op mezelf dat ik zover ben gekomen, gelukkig zonder ziekte of blessures. Het waren wel zware

maanden, maar ik koos er zelf voor. Het steeds weerkerende ritme van de dagindeling maken de tocht extra zwaar: je zorg voor persoonlijke hygiëne, de rugzak op orde houden, het onderweg uitzien naar een winkel voor de nodige levensbehoeften, in dorpen en steden steeds weer attent zijn op de markering, het uitzien naar onderdak voor de nacht. Natuurlijk beleef je ook mooie dingen: het wonderbaarlijke in de natuur, de flora en fauna, de ontmoetingen met mensen onderweg, de eigenaardigheden van de dorpen en steden waar je doorheen komt, het bestuderen van de wandelkaart voor de volgende dag en het uurtje ontspanning tot je gaat rusten voor de volgende dag.....

PELGRIMEREN OP GYMPJES

Dit is de eerste nacht waarin ik slecht heb geslapen. Ik ben een beetje griepig, maar na een paar aspirines treedt al snel verbetering in. De morgen in de refugio te Boadilla del Camino begint met 8 gerstenkoeken als ontbijt. Rond 7.00 uur zijn we alweer op weg en volgen op een hoogte van 800 meter een kanaal, dat door enorme rietvelden loopt. In deze omgeving laten zich, op dit vroege uur, veel rietvogels horen. In Fromista probeer ik nog even een pakje peseta's uit een automaat te krijgen, maar dat lukt pas als een Franse pelgrim me daarbij helpt. Deze stad is weer zo'n halteplaats op de camino waar je niet zonder even rondneuzen wegkomt. De San-Martinkerk is hier de trekpleister, een zuiver voorbeeld van Romaanse bouwkunst uit de 11^e eeuw. We wandelen nu ook regelmatig door knusse dorpjes,

en overal treffen we op de kerktorens nesten met jonge ooievaars. Het zijn allemaal goed verzorgde vogels. Op een taai wandeltraject over zo'n 17,5 km zien we vandaag ook puur vandalisme. Souvenirjagers hebben hier bijna alle schelpen van de markering afgehaald en als 'herinnering' mee naar huis genomen. Carrión de los Condes is weer zo'n typisch mooi oud stadje met diverse kerken met mooie altaren en koor. Een van die kerken is weer zo'n kolossaal gebouw, met prachtige beeldengroepen rond de hoofdingang. Verder zie je in al die steden en dorpen een hoop vervallen huizen en veel leegstaande panden. Vreemd, op dit ogenblik krijg ik heimwee naar Eind en de kermis die daar nu bezig is. Ik verlang naar kruimeltjesvla met pudding! Na 41,5 km zit er onze wandeldag op. In Calzadilla de la Cueva komen we bij een soort legerbarak die als refugio is ingericht. Er is plaats en we kunnen er onze was doen. Als we die avond uit gaan eten, treffen we een Oosten-

CRUZ DEL HIERRO, DE TOCHT IS GESLAAGD EN JE KRIJGT VERGIFFENIS OVER JE LEVEN!

Na een goede nachtrust ben ik al vroeg uit de veren en we kunnen om even over 7.00 uur weer op pad. Aanvankelijk wandelen we nog door eenzelfde vlakte als gisteren. De enige ontspanning op deze weidse vlakte van 19 km is het pad door een moerasgebied, met links van ons ooievaars en rechts kievieten; op de ooievaars

rijks echtpaar dat de pelgrimstocht op de step doet. Na een rustdag voor mijn stok, die ik vandaag veel heb gedragen, is het nu bedtijd voor mij.

Als we om 7.00 uur de rugzak omdoen, is dat maar voor even, want tien minuten later komen we langs het hotel waar we gisteren hebben gegeten, nu kunnen we er 'pan' kopen en met een heerlijke kop koffie smaakt dat best op de vroege morgen.

We lopen hierna aan een stuk door en komen door diverse bergdorpjes. Veel van de huisjes zijn hier aan de buitenkant met leem besmeerd, samen met een mengsel van stro en koeienmest. Halverwege onze dagtocht komen we door Sahagún. Hier zijn de straten afgezet met houten balken omdat er twee dagen stierenrennen door de straten worden georganiseerd. Even is de verleiding groot om dit ook eens mee te maken, maar na 'rijp be raad' gaan we toch verder. We bellen wel even naar huis, en Ad krijgt hier van het thuisfront te horen dat we voor 25 juni in Santiago zullen zijn!?

We volgen een lange, vlakke weg richting El Burgo Raneros, gelukkig zijn er in de verte bergketens als horizon. In deze vlakte liggen op de route die wij volgen enkele plassen waar steltlopers hun voedsel zoeken.

Om 17.00 uur komen we bij een refugio met voldoende ruimte, waar plaats is en voor 300 peseta's is het nog goedkoop ook. We ontmoeten er 3 Belgen, waarvan ik er zelfs één ken van de lange afstandmarsen in België. Helaas moet hij hier met de finish in zicht stoppen, omdat hij een heupblessure heeft opgelopen. We filosoferen nog even over een mogelijke oorzaak, en ik denk dat die te vinden is in het wandelen op eenvoudige gymschoentjes in plaats van stevige bergschoenen waaraan je veel meer steun hebt. Maar die vindt hij te zwaar.

Ook de twee Oostenrijkers met de step, die we eerder ontmoetten, liggen bij ons op de kamer. In een restaurant eten we heerlijk en voor 1000 peseta's all in is dat niet te duur. Voordat ik om 21.30 uur in de slaapzak kruip, noteer ik nog vlug dat we vandaag 38 km hebben afgelegd.

na lijkt het wel Nederland. Eindelijk kunnen we de vlakte achter ons laten. We komen in Reliegos, slechts een gehucht maar wel met een postkantoor. Hier verstoppen we, misschien wel voor het laatst, onze post naar huis. Een boerderij heeft een terras bij het huis opgezet

en we kunnen er koffie drinken. De mensen zijn hier heel vriendelijk.

Op de markt in Mansilla de las Mulas krijgen we, omdat we pelgrims zijn, een stuk kaas aangeboden. Verder is het aanbod op zulke markten meestal de oogstop-brengrst van de boerderijen in de omtrek. De route gaat nu naar León en het is hier mooi en heuvelachtige. Ook de temperatuur is flink opgelopen, gelukkig kan ik hier goed tegen. In een heel mooi stuk natuur pal langs een rivier namen we even de tijd voor onze picknick.

Voldaan val ik dan ook prompt in slaap. Na een goed half uurtje gaan we weer op weg, en als dan blijkt dat we ons hebben verlopen is Ad niet te genieten. Zelf zit ik er niet zo mee, want het stelt me in de gelegenheid om een foto te maken van een koppel ooievaars op een elektriciteitshuisje. We vinden daarna vlug weer het goede spoor terug.

In Leon is de refugio wegens verbouwing gesloten, dat was ons onderweg al ter ore gekomen, maar voor een ander onderkomen moesten wij hier eerst wel langs lopen om een adres te krijgen waar we terecht kunnen. Als we dan na een uur door de stad lopen op het adres komen blijkt het een nonnenklooster te zijn en nog helemaal vol ook. We kunnen wel intekenen en krijgen dan om 21.30 uur te horen of we kunnen blijven. We mogen douchen, dus met die overnachting zal het ook wel goed komen. In die wachttijd bezoeken we de stad

Leon. Het is een mooie stad, waar de straten letterlijk zijn geplaveid. Er staan veel historische gebouwen, waaronder een imposante Gotische kathedraal met een lengte van 91 meter. Het klooster blijkt toch helemaal vol te zitten, maar er is plaats onder een speciale overkapping en er zijn ook matrassen beschikbaar. En wat is er heerlijker dan na 36 km wandelen te overnachten onder een zomernachtelijke hemel binnen de veilige omheining van een nonnenburcht!

We zijn er vanmorgen vroeg bij. Het belooft een zeer warme dag te worden, en om halfzeven gaan we dan ook al op pad, na een vluchtig ontbijt dat we van de zusters kregen aangeboden. We blijven nog even in de stad rondlopen en om 8.00 uur bel ik naar Holland, zonder er rekening mee te houden dat ze daar van uit-

slapen houden. Over het parkoers valt vandaag niets opwindends te vertellen, alleen dat we voortdurend langs de N120 westwaarts wandelen. In Hospital de Orbigo is een Refugio waar een oud-Eindhovenaar samen met zijn Braziliaanse vrouw de scepter zwaait. Voor een overnachting vragen ze een vrije bijdrage. Het is een erg pelgrimvriendelijk dorp waar we wat inkopen doen en onverwacht op een oude Romeinse burcht stuiten. Hier moeten we morgenvroeg nog even langslapen om een foto te maken. Terwijl ik in de achtertuin van de refugio heerlijk in het zonnetje mijn dagverslag zit te schrijven en geniet van het uitzicht op de toren met 7 ooievaarsnesten, worden we naar binnen geroepen. De eigenaar van de refugio heeft een speciale stilteruimte in het gebouw gereserveerd voor een gebedsdienst van een kwartiertje. We wandelden vandaag 32 km.

We zijn alweer om halfzes uit de slaapzak, dat ding gebruiken we overal en het lijkt ons hygiënischer dan de dekens die je hier en daar treft. Zo saai als gisteren zal het vandaag niet zijn. Nu is het weer bergachtig gebied waar we doorheen trekken, en de eerste 16 km tot Astorga wandelen we op een hoogte van 1000 meter. Wat kan er binnen een paar maanden wandelen in de natuur veel veranderen. Toen we begin april vertrokken waren bij ons de bomen, berm en akkers nog kaal, ondertussen heeft de natuur in bloei gestaan en hier is

alles alweer aan het afsterven. Als we in Astorga omstreeks 10.00 uur op een terras koffie drinken, zitten daar minstens 15 pelgrims. Onder hen ook een Duitser uit Mönchengladbach met wie ik nog ooit de Kennedymars van Sittard heb gelopen. Na de koffie brengen we een bezoek aan de prachtige kathedraal die er aan de buitenkant indrukwekkend uitziet. Deze kerk is een echte trekpleister en de bezoekers staan dan ook rijndik om binnen te mogen. Als pelgrim hebben we een streepje voor en zonder intreegeld mogen we als eerste naar binnen, nadat onze rugzak netjes van een label is voorzien. We blijven twee uur binnen om alles te kunnen bekijken. Overal zie je groepjes met een gids staan in dit werkelijk schitterende interieur en schatten uit de oudheid. Er ligt bijvoorbeeld een bijbel uit 919. Dit alles maakt een

onvergetelijke indruk op ons. Na het bezoek aan de kathedraal halen we een stempel bij het toeristen-

kantoor. Als we tegen halfeen weer op weg gaan is het met 35 graden behoorlijk heet aan het worden. We gaan nu de Montes de León in, een bergachtig overgangsgedebied, en komen door karakteristieke dorpjes en langs huisjes met strodaken die erg aan het vervallen zijn. Overal zie je van die gestapelde stenen wallen als landafbakening met sporadisch nog een huis dat bewoond schijnt te zijn. Ter afwisseling let je dan ook nog op de vogels, hier typische bergsoorten. Rond 17.00 uur komen we aan in het oude bergdorpje Rabanal del Camino. Een verbouwde boerderij is ingericht als refugio, waar ook fietsers terecht kunnen. De beheerder is zeer verbaasd als hij onze pelgrimskaart ziet en tot het beseft komt dat we niet voor de kortste weg hebben gekozen. Hij laat onze kaart dan ook aan iedereen zien. Na een heerlijke douchebeurt en de was te hebben gedaan, gaan we winkelen. We treffen 2 echtparen uit Valkenswaard die hier met de fiets zijn. Ter afsluiting van deze dag besluiten Ad en ik nog een pilsje te gaan

EEN EMOTIONELE PASSAGE

In het plaatsje Manjarín drinken we koffie in een oud cafeetje en we zien daar een boer bezig met het aanspannen van twee ossen voor zijn kar. Het meest interessante aan het volgen van deze camino is dat hij overal dwars doorheen gaat. Zo komen we ook in Ponferrada waar we wat eten. Het is weer zo'n mooi oud stadje. Ondanks de steeds oplopende hitte gaan we verder. Na vijf kilometer zouden we bij een refugio komen, maar helaas er schijnt iets mis te zijn gegaan met onze padkeuze. Pas om 20.00 uur komen we in Cacabelos waar 3 barakken zijn omgebouwd tot refugio. We kunnen nog terecht. Vlug even onder de douche en dan boodschappen doen. Op het moment dat ze me in de winkel zien aankomen gaat de deur op slot. Dus geen eten vanavond, alleen kun je dan nog gebruikmaken van het noodrantsoen. Als we daarna nog een pilsje gaan drinken in het café merkt de kasteleinsvrouw waarschijnlijk dat we vergaan van de honger, want ze stopt ons van alles toe. Om halftien kruip ik in m'n slaapzak in een bloedheet kamertje met vier personen. Het lijkt wel of er een fiks onweer opkomt is. We liepen vandaag weer een monsterafstand van 48 km. Het onweer ging vannacht niet door. Het echtpaar dat bij ons op de kamer slaapt, komt uit Winsterwijk en ze zijn vanaf 1 maart onderweg. Ze zouden ons om halfzes wekken, maar om halfzeven worden we gelijktijdig wakker.

Een uur later gaan we met een lege maag op stap. Pas acht kilometer verderop, in Villafranca del Bierzo kunnen we inkopen doen. Omdat het een mooie route is tot dat plaatsje voelen we de honger niet zo erg. In Villafranca staan veel oude gebouwen waarvan er sommige gerestaureerd werden. Na inkopen en wat eten, bel ik hier ook nog even naar huis. Vanaf nu volgen we een verkeersweg door een dal, met aan weerszijden bergtoppen waarop hier en daar nog sneeuw ligt.

drinken, maar voor ik het vergeet noteer ik nog vlug de afstand voor vandaag: 36 km.

Na het ontbijt staan we om 7.00 uur al te popelen om weg te kunnen, het zal vandaag weer 35 graden worden. Amper op weg gaat het al een bergpad op. Het is zo ongelooflijk mooi dat je van alles wel een foto wilt maken en vaak doen we dat ook.

Op vrijdagmorgen 16 juni 2000 om 9.00 uur komen we aan bij het Cruz de Hierro. En inderdaad, het doet je wat als je tegen die stenen berg oploopt. Mijn steen, die ik had gevonden in de Maas bij Arcen, viel hier helemaal niet op.

Ad en ik drinken een borrel op deze mijlpaal. Ad had de flacon meegekregen van zijn wandelvriend Toon Kanters.

De bergdorpjes zijn hier fantastisch, de huisjes die er staan kunnen zo dienen als decor voor een cowboyfilm: schitterend. Het enige probleem dat zich hier voordoet is het gebrek aan voldoende drinkwater. Omdat er nergens fonteinen zijn, moeten we bij de bewoners aankloppen. Want bij 38 graden moet je wel drinken. Nog vroeg in de namiddag komen we in Vega de Valcarce. Als eersten arriveren we bij de refugio en besluiten het voor vandaag voor gezien te houden. M'n slaapkleren moeten nodig door het water en dan ook maar meteen de shirtjes, het droogt hier immers voor dat 't op de lijn hangt. Het plaatsje ligt in een dal, omsloten door hoge bergtoppen. Het is schitterend. Op ons gemak gebruiken we het avondeten en wandelen door het dorp. We bezoeken het dorpskerkje dat er zowel van buiten als van binnen apart uitziet. Mijn verslag van vandaag is al klaar, de temperatuur is nog 40 graden en van mij mag het nu flink gaan onweren. Terwijl ik zo nog na zit te genieten van een heerlijke zomeravond, bedenk ik dat die Spanjaarden toch nog veel moeten leren. De vrouwen hoeden hier de koeien en werken in de tuin. De mannen daarentegen zitten overdag al in de kroeg.

De pelgrims kunnen onderling goed overweg, ze ervaren een en ander waarschijnlijk met dezelfde gevoelens. Opvallend is verder dat hoe dichter we bij Santiago komen hoe goedkoper de refugio's worden, hier betalen

we slechts 250 peseta's. Het is halftien, ik ga slapen. Afstand slechts 25 km.

Om 2.00 uur, midden in de nacht, word ik wakker en denk even dat het al 6.00 uur is omdat het zo licht is buiten. Ik sta op en ga buiten op een bank zitten om zeker 20 minuten te genieten van deze heerlijke nacht. Als ik terug kom in het slaapvertrek vraagt Ad hoe laat het is: bijna halfdrie.

Om kwart voor zeven hebben we het ochtendritueel al achter de rug, hangen de rugzak om en vertrekken. We moeten de Pto de Piedrafita over. Het wordt een hele klus. Eerst een klim tot 1500 meter. We komen door kleine dorpjes, we wandelen over wondermooie paadjes, door bossen, langs bergketens en dan er weer overheen. In een bergdorpje drinken we koffie en proberen

het plaatselijk gerecht: brood met geitenkaas en honing. Het heeft wel iets van Oostenrijkse worteltaart.

Als we weer aan de wandel zijn, blijken we ons na enige tijd te hebben verlopen. Een chauffeur bemerkt onze vergissing en hij wijst ons dat we terug moeten. Na een tijdje komen we bij de markering die we over het hoofd hebben gezien.

Het is 15.00 uur als ik de mijlpaal nog 150 km tot Santiago de Compostela opmerk. Dan word ik emotioneel en alles wat achter ons ligt passeert nog eens de revue.

We beginnen de afdaling over heel mooie, ruige paden tot Triacastela. Vanaf hier beginnen we morgen aan onze laatste episode.....

WAT IS EURAUDAX?

Euraudax Nederland is een stichting met als doelstelling: 'wandelen volgens het reglement van de Franse vereniging "Union des Audax Francais" (U.A.F.)'. Het reglement van de U.A.F. schrijft voor dat bij alle Euraudax-wandeltochten gezamenlijk wordt gewandeld in een tempo van 6 kilometer per uur. Dit tempo wordt aangegeven door de 'baankapitein', die aan het hoofd van de groep loopt en niet gepasseerd mag worden.

Gemiddeld wordt er tien minuten per uur gerust, zodat er gemiddeld vijf kilometer per uur wordt afgelegd. Dit is gemiddeld over de hele afstand. De totale rusttijd wordt verdeeld over de tocht in grote rusten (zoals horeca gelegenheid) en verzorgingsposten onderweg.

Er zijn Euraudax-wandeltochten met de volgende afstanden en bijbehorende tijdsduur:

Afstand	Tijdsduur	Totale looptijd	Totale rusttijd
25 km	5 uren	4 uur 10 min	50 min.
50 km	10 uren	8 uur 20 min	1 uur 40 min
75 km	15 uren	12 uur 30 min	2 uur 30 min
100 km	20 uren	16 uur 40 min	3 uur 20 min
125 km	25 uren	20 uur 50 min	4 uur 10 min
150 km	30 uren	25 uur	5 uur

De laatste tijd worden er in België en Frankrijk nogal eens tochten georganiseerd, waarbij geen afstand staat vermeld, maar het aantal uren dat men onderweg is. Zo wordt er bijvoorbeeld op 21 april 2002 een 30 uren tocht georganiseerd vanuit Leersum. Bij deze tocht kunnen wandelaars steeds na 25 km instappen of de tocht beëindigen.

Wel dient men van te voren op te geven welke afstand men loopt. Bij deze tocht, die om 10 uur begint, kan 150 km worden gelopen. Eigenlijk elke afstand vanaf 25 km, met een veelvoud van 25 km tot maximaal 150 km. Als men bijvoorbeeld 50 km wil lopen dan kan men in plaats van de eerste 50 km te lopen, ook kiezen voor de middelste 50 km (= 's-avonds en 's-nachts) of de laatste 50 km.

Er worden Euraudax-wandeltochten georganiseerd in Frankrijk, België, Duitsland, Denemarken, Canada en Nederland. Eénmaal per jaar is er een "Super Audax Wandeltocht" van 200 kilometer (af te leggen in 40 uren), die beurtelings in een van de zes deelnemende landen wordt georganiseerd.

Bij een tocht van 75 km is er onderweg één broodmaaltijd. Bij een tocht van 100 km zijn er onderweg één broodmaaltijd en één warme maaltijd. Bij een tocht van 125 en 150 km zijn er onderweg twee broodmaaltijden en één warme maaltijd.

Op tochten van 75 kilometer en meer wordt door de organisatie de handbagage van de deelnemers vervoerd en bij de diverse rusten ter beschikking gesteld. Tegenwoordig komt het ook wel voor dat er lussen van 25 km worden gelopen. Dan blijft de handbagage bij de start staan, want dit is dan tevens de grote rustplaats

BELONINGEN

Het Euraudax-systeem kent de volgende beloningen (tegen betaling):

- Een Euraudax-medaille voor iedere volbrachte tocht.
- Een Euraudax Schelp na het volbrengen van 1000 km op de afstanden 25 en 50 km.

· Een Euraudax Arend na het volbrengen van een reeks tochten van oplopende lengte. Voor de Euraudax Schelp tellen alleen de Euraudax-tochten van 25 of 50 kilometer. Euraudax tochten van 75 kilometer of meer tellen dus NIET mee voor de Euraudax Schelp.

De Euraudax Arend kent drie uitvoeringen:

Bronzen Arend: 4 tochten van 25 km, 3 tochten van 50 km, 2 tochten van 75 km en 1 tocht van 100 km. Zilveren Arend: tochten Bronzen Arend + 4 tochten van 100 km, 1 tocht van 125 km en 1 tocht van 150 km. Gouden Arend: tochten Zilveren Arend + 5 tochten van 100 km, 1 tocht van 125 km en 1 tocht van 150 km.

De "Super Audax Wandeltocht" van 200 kilometer telt slechts mee voor 150 kilometer.

De gelopen 25 en 50 km Euraudax-tochten mogen echter maar in één van de twee boekjes worden afgestempeld.

Euraudax-tochten in alle deelnemende landen tellen mee, en mogen in een willekeurige volgorde worden gelopen.

Er bestaat geen tijdslimiet waarbinnen een Euraudax Schelp of Euraudax Arend moet worden behaald.

Ten bewijze van de gelopen tochten, moeten zij afgestempeld zijn door de organisatie in het Euraudax-stempelboekje, en moet er een homologatie-nummer bij staan. Dit homologatie-nummer wordt op de startkaart vermeld bij inschrijving.

Henri Floor

OP STAP-met Constant

Door Constant Dedel

Euraudax Leersumse Plassentocht

Op zaterdag 3 november 2001 organiseerde Comité Euraudax Utrecht hun wandeltocht vanuit de kantine van de voetbalvereniging HDS van het sportpark De Engelse Berg te Leersum om 9.00 uur.

Na het verlaten ervan eerst langs bosranden met aan de ene zijde bos en aan de andere zijde weilanden. Daarna de bossen in. We wandelden over heidevelden langs de Leersumse Plassen via slingerpaden. In sommige gevallen moesten we over hekjes heen. Na enige tijd via bosranden weer terug naar de kantine van de voetbalvereniging HDS, waar de eerste rust was. Na de rust door de boswachterij van Leersum. Er worden twee delen onderscheiden: de Hoogstraat - een bosgebied met enige landbouwgrond en het landgoed Darthuizen - en het Leersumse Veld. Dit grootste, ten oosten van de Maarsbergseweg gelegen deel bestaat overwegend uit naaldbos, dat vanaf 1845 is aangeplant op de voormalige heide. Er zijn nog enkele overgebleven stukken heide met vennen, alsmede een open stuifzandgebied in de zuidoosthoek. Bij die boswachterij is een voormalig heide- en stuifzandterrein Breeveen gesitueerd, waar we doorheen wandelden. Het behoort tot de Stichting Het Utrechts Landschap. Het is begroeid met oude grovedennenbossen, die er aan het begin van de twintigste eeuw geplant zijn. In dit ontginningsbos ligt nog een circa 20 ha groot heideveld. Dit open deel wordt begraasd door runderen, die ook in het aangrenzende terrein van Leersum van Staatsbosbeheer grazen. Na het verlaten ervan weer terug naar de kantine van de voetbalvereniging HDS, waar de tweede rust was. Na de rust langs de Uilentoren en grafombe van Nellestein naar een weg, waar overgestoken werd. We betraden het landgoed Dartheide, dat een rustig bosgebied is met veel oud dennenbos met een rijke ondergroei. Het bos ligt op een steile rand van de Utrechtse Heuvelrug. Het hoogteverschil van de Darthuizerberg met de Darthuizerpoort is maar liefst 40 meter. Deze poort in de Heuvelrug is ontstaan aan het einde van de

**29e NIEUWJAARS-WANDELTOCHT
te MILSBEEK**

Zondag, 6 januari 2002

Start en finish :	Trefpunt 68, MILSBEEK 42 KM. vanaf 7.00 uur (MARATHON)
Afstanden :	28 KM. vanaf 8.00 uur
En starttijden	20 KM. vanaf 9.00 uur tot 13.00 uur 12-6-2½ KM. vanaf 9.00 uur tot 14.00 uur
inschrijving en inlichtingen :	Korhoenderveld 109, Cuijk Telefoon 0485-322325/ 0485-517292 Na 18.00 uur.

voorlaatste ijsstijd door wegspoelend smeltwater. Inmiddels naderden we het landgoed Broekhuizen met oude eiken- en beukenopstanden op de overgang van de Utrechtse Heuvelrug naar het Kromme Rijngebied. Het behoort tot Staatbosbeheer. In het kasteel, welke we even zagen, is het Rijksinstituut voor Natuurbeheer gevestigd. Inmiddels naderden we een autoweg, ter hoogte van het restaurant Donderberg. Na oversteek van die weg via straten naar de finish. Onderweg ontmoetten we wandelaars, die vanuit Amerongen startten. Die wandeltocht was in handen van de SGWB. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling, maar het was

pittig. We hadden goed weer. Er gingen van start 88

Winterserietocht WS'78 te Wezep

Op zaterdag 10 november 2001 organiseerde WS'78 hun wandeltocht vanuit de sporthal Kamphal te Wezep om 9.00 uur. Al gauw gingen we de bossen in. Het is het waterwingebied van Waterbedrijf Gelderland. De Wezepse Heide is een heuvelachtig heidegebied dat gedeeltelijk met vliegdennen is dichtgegroeid. Op de droge grond komt nog betrekkelijk veel struikheide voor. Een groot gedeelte van het terrein wordt gebruikt als militair oefenterrein. Daarnaast ligt het waterwingebied van de gemeente Kampen. Na het verlaten van die heide staken we de A50 over. Daarna kwamen we in het heuvelachtig gebied dat de Vuursteenbergt wordt genoemd. Dit noordelijkste deel van de Veluwe vormt een scherpe overgang naar het laagland van de IJssel. Het deel ten oosten van de A50 bestaat uit grove-dennenbos met een oude beukenlaan. Het westelijke deel is veel later bebost en bestaat uit jong naaldbos, een heideterrein en twee akkers. Het behoort tot het Geldersch Landschap. Daarna gaan we door landgoed Molecaten en passeren het kasteel met zijn vijver, direct gevolgd door een herberg met watermolen. Daarna troffen we een schanswerk aan uit de vroege middeleeuwen met daarbij Spaanse graven (overblijfselen uit de 80-jarige oorlog bij het beleg van Hattem in 1629). Na passage ervan langs 't Spijker (graanopslag uit 1640). Molecaten is het landgoed met naaldbossen en weilanden op de overgang van de Veluwe naar de IJsselvallei. Het wordt door een aantal beekjes doorsneden. Het terrein wordt al in de veertiende eeuw in geschriften genoemd, als havezate (een landgoed van een ridder die heerlijke rechten bezit). Na het verlaten ervan door het Hanze-stadje Hattem, welk een knooppunt is van handelswegen tussen de IJssel en de Zuiderzee. In het jaar 1299 kreeg Hattem stadsrechten. Stadsstichting en de bouw van het kasteel onder graaf Reinald I van Gelre waren ook o.a. voor de militaire geschiedenis van groot belang. Voor een vlotte handel is er een (Apeldoorns-) kanaal gegraven. Er woonden enkele beroemdheden uit de Vaderlandse Geschiedenis zoals de schilder Anton Pieck en Herman Willem Daendels (eerst patriot en later gouverneur-generaal van Nederlands-Indië). Al gauw had men uitzicht op het IJsselgebied met vele steenfabrieken. Inmiddels naderden we de soeppost. Na de verzorging via graspaden door het IJsselgebied langs

wandelaars.

het Apeldoorns Kanaal richting Wapenveld. Aan het eind ervan hadden we uitzicht op de steenfabrieken. Na passage van sluizen door bosjes via kronkelende paden tussen jeneverbessen door. Daarna enige tijd langs het Apeldoorns Kanaal. Daarna door bossen van Klooster Hulsbergen. Dit landgoed bestaat in het westen uit enkele heuvels met loofbos en in het oosten een overgang naar de uiterwaarden van de IJssel. Het laagste deel van het bos loopt (net als de uiterwaarden) in de winter onder water. Daarna gaan we via smalle paden langs een kanaal tot aan de bebouwde kom van Wapenveld. Bij het naderen ervan langs parken naar dorps huis 't Spijker te Wapenveld, waar de grote rust was. Na de grote rust weer door de bossen van Petrea, dat een uitgestrekt naaldbos omvat met enkele heidevelden. Halverwege wordt het onderbroken door de boerderij Petrea met een vierkant stuk grasland. Petrea is een typisch Veluws ontginningslandgoed, waarbij rond 1900 massaal grove dennen op de heide werden aangeplant. Daarnaast zijn er enige jongere naaldbossen, eiken- en beukenlanen, wat loofbos, heidevelden en leemkuilen te vinden. Op de heide groeit behalve struik-, dop- en kraaiheide ook tormentil, zandzegge en schapegras. In het bosgebied leven onder meer reeën en een klein aantal edelherten en wilde zwijnen. Petrea behoort tot het Geldersch Landschap. Daarna door het Zwolse Bos, welke een boswachterij is, die grotendeels bestaat uit naaldbossen die vanaf het begin van de twintigste eeuw zijn aangelegd op de heide. Een gedeelte, de Tonnenberg, is nooit ontgonnen, tevens een mooi stuk natuur met afwisselend bos en heidevelden en grote hoogte verschillen gevormd door stuwwallen uit de ijstijd. Daarna door het natuurgebied het Kret, een overblijfsel uit de tijd dat van hieruit de watervoorziening voor Zwolle werd geregeld. Daarna over de Tonnenberg met vele vergezichten plus vele trapjes. Na hoogteverschillen, mooie boslanen met zevensprongen naderden we het Heerderstrand, waar de koffie/theepost was. Na de verzorging langs het Heerderstrand weer de bossen in om dan een klimmetje te maken naar de top van de Ossenbergt. Na het verlaten ervan weer door het Zwolse Bos en weer langs heidevelden naar Wapenveld, waar de fruitpost was. Na de verzorging weer door bossen en heide (Wezepse Heide) naar de finish. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Het was goed wandelweer. Er gingen van start 395 wandelaars.

REIS NAAR DE TWEEDAAGSE VAN ARENZANO, 5 T/M 12 SEPTEMBER 2001

Door Peter van de Ven

Arenzano in Italië is bij de meeste wandelaars nog niet bekend, maar daarin zal 2002 wel verandering in komen, want dan is het de zoveelste wandeling, die meetelt voor de IML-medaille en het paspoort. Ik kende deze plaats al van 1982, toen ik er met een gezelschap van Karel Glorie per bus naar toe ging. Nu had Trans-World de reis op haar programma staan.

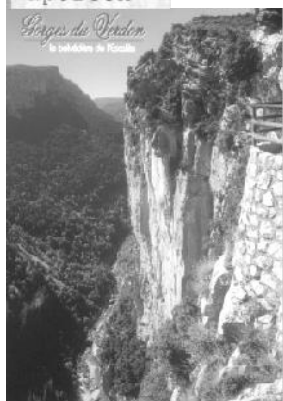
De reis begon op 5 september 's-ochtends bij het station van Boxtel.

Trans-World kiest altijd als verzamelplaats een dorp of stad uit, dat voor de meeste deelnemers goed te bereiken is. Behalve ondergetekende was er een deelneemster uit Eindhoven, drie dames uit Leerdam/Gorinchem, een koppel uit Bleiswijk en een man uit Naaldwijk. Deze laatste, Martin van Ruijven, kende ik al van meerdere wandelreizen. De eerste dag stond in het teken van de Duitse autobaan. Ik zal U maar niet vervelen met plaatsen die wij (op afstand) passeerden, maar na vieren steken we 's-middags de Duits/Franse grens over, richting Mulhouse. Franse autobanen verschillen niet zo veel met de Duitse, alleen hebben ze daar peage (=tol) uitgevonden, wat dus extra franse francs kost en zo nu en dan weer stoppen voor een tolpoort. Na zessen begonnen de tweebaanswegen. In de plaats Pontarlier moest onze reisleider, Wil Weijsters, een paar keer de autowegenkaart raadplegen en de weg vragen, maar het plaatsje waar wij zouden slapen, Chapelle-des-Bois, ligt dan ook aan het "einde van de wereld", zelfs al ligt het aan de wereldberoemde GR5 (Hoek van Holland-Nice). Hier sliepen wij in een gîte d'etappe (dit woord ken ik sinds 2000 vrij goed dankzij Sjeff en Ad (zie OLAT-Nieuws 2000/2001 Pelgrimage naar Compostela). Het schemerde al aardig toen wij om acht uur arriveerden.

De volgende dag, donderdag 6 september, bleek er na het "einde" toch weer een begin te zijn, en zo reden we door het heuvelachtige terrein van de Franse Jura, door bebost gebied. Toen we daar uitkwamen, zagen we in

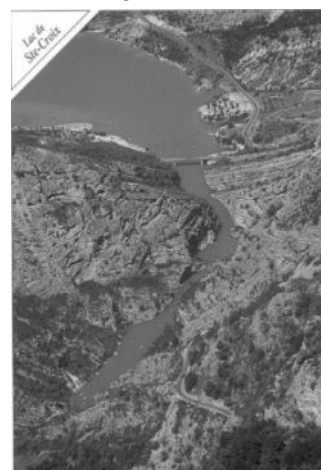
Route Napoleon

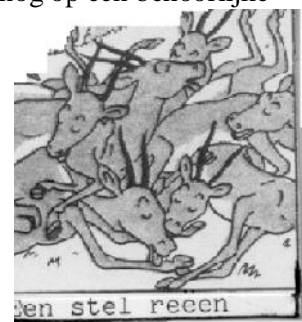
de verte het meer van Genève liggen en een grote fontein, die water omhoog spoot tot een hoogte van misschien wel 50 meter. De Zwitserse grens zouden we niet passeren, dat zou weer extra wegenbelasting en tol kosten. In het reisprogramma stond dat we vandaag zouden "doorstomen" naar Arenzano, maar eerst zouden we nog de Route Napoleon gaan rijden en de Gorges du Verdon bezichtigen. De Route Napoleon zouden we van A tot Z

rijden, maar ergens misten we een wegwijzer, waardoor we pas 50 kilometer verderop "invoegden". Persoonlijk was ik daar niet zo rouwig om, want er bleven nog 150 kilometer over, en zo'n weg, waar indertijd een heel leger overheen moest, kon toch nooit zo mooi zijn als de Gorges du Verdon. Dit kende ik van lang geleden (1979). Het is een soort

halfzeven begonnen we met een rit langs de Verdon. Na twintig minuten, toen de rivier nog geen tien meter lager lag dan de weg, werd er al een fotostop gemaakt.

Jammer, want bij het Lac de Sainte-Croix was het allemaal veel indrukwekkender, maar toen verdween de zon al snel achter de heuvels. Bij het plaatsje Moustiers St. Marie zagen we op een richtingaanwijzer dat Castellane al 40 kilometer achter ons lag. Wil besloot toen om de Verdon over te steken, in de vooronderstelling dat we via de linkeroever dezelfde afstand naar Castellane terug zouden rijden. We zaten toen nog op een behoorlijke hoogte (60 à 90 meter) boven de Verdon, maar vanwege de snel invallende duisternis hoefden we geen hoogtevrees te hebben. En omdat de meeste toeristen zich op dat tijdstip (9 uur 's-avonds) ook niet meer laten zien, hadden wij het rijk alleen, in eerste instantie alleen met vlermuizen, maar het werd leuker toen er vossen kwamen kijken en nog een stel reeën. Die bleven, "gevangen" door de koplampen, voor ons lopen. Toen zijn we maar gestopt, zodat ze weer van de weg afkonden, het bos in. Tegen kwart voor tien meenden we dat Castellane "voor de deur" lag. Mis poes, nog 25 kilometer rijden! Desondanks om halfelf, na twee miskleunen, nog ergens een eetgelegenheid gevonden.

Vrijdag 7 september: Vanuit Castellane verder doorgereden naar de Middellandse Zee, waar we eigenlijk nog het eindpunt van de GR5 en Nice zouden bezichtigen. Monaco kon zich echter qua mondaine stad met Nice meten, en natuurlijk spreekt de monarchie van dit ministaatje (met Grace Kelly als prinses) veel mensen

aan. Het parkeergeld was niet mis, want ons minibusje werd gelijkgesteld aan een bus van 57 personen, wat een discriminatie! Maar we hebben wel waar voor ons? (parkeer)geld gekregen: Een haven, waar wel twintig schepen lagen, die beslist duurder waren dan een half miljoen.

Tussen al die schepen een niet zo groot zwembad, waar je toch nog voor 20 frank (8 gulden) kon zwemmen. Langs het terrasje, waar we zaten, hadden nog geen maand daarvoor de Formule I-wagens gereden, dat zag je wel aan de autobanden, die overal nog als stootkussen lagen. Op een rotonde stond ook nog een beeld van Louis Charon in zijn bolide, dit was waarschijnlijk Frankrijks beroemdste coureur (hij was ondertussen wel alweer 22 jaar overleden!). Toen we weer terugliepen naar het busje, maakten we nog een omweg via het Koninklijk Paleis, daar heb ik het hele gezelschap voor de voordeur maar op de foto gezet.

Nu was het nog ongeveer 150 kilometer rijden naar Arenzano. We zijn op dit stuk misschien wel 40 tunnels gepasseerd, in lengte variërend van 250 tot 2500 meter. En dan eindelijk, om plm. vier uur: Arenzano aan de Riviera di Potente. Het hotel dat Trans-World voor ons

uitgezocht had, had het uiteindelijk af laten weten, maar Ben had een driesterrengelegenheid gevonden, langs de strandboulevard met goede kamers, bedden en douches. De lift vond ik ook boeiend: zo'n glazen kast in een metalen kooi, echt zoiets uit oude zwart-wit-films. Wil ging met ons op stap om de startkaarten voor de Tweedaagse af te halen.

8 September: De eerste dag van de Tweedaagse van 19 jaar geleden kon ik me herinneren dat er pittig geklommen moest worden. En inderdaad, op de eerste dag was het hoogteverschil al meer dan 1150 meter. Er was keuze tussen drie afstanden: lang (24), medium (17) en kort (6 kilometer). Er was goed gepijld: pijlen op A4-velletjes in een gele, rode of groene kleur. In het stadje zelf stonden bovendien op elke afslag medewerkers met rode vlaggen.

Als doorgewinterde wandelaars ging onze hele groep op de langste afstand.

Aan het eind van het stadje moest ik even afremmen, want het toestel van de ingehuurde fotografe haperde. In het begin volgden we de autobaan langs de Middellandse Zee, waar we gisteren overheen gereden waren, zonder dat die te nadrukkelijk aanwezig was. De eerste rust op 209 meter was goed voorzien met brood, fruit, chocola en limonade. Toen ging het meer omhoog. We werden een paar keer ingehaald door een terreinscooter,

Op het kleine pleintje, waar grote spandoeken over de wandeltocht hingen, bleek toch niet het aanmeldingspunt te zijn. Aan de overkant, in een veel kleiner "kot", werden onze zaken echter alsnog geregeld.

's-Avonds hebben we wel vlak bij dat pleintje gegeten. Daar hebben we ook genoten van animatie: de Citta del

Arenzano, een lokale muziekgroep en de Hongaarse folkloregroep "Potorke". Ook troffen we hier Louis en Rita uit Heerlen. Dit

zijn goede vrienden van mij, waar ik tijdens de Ronde van Zuid-Limburg altijd overnacht. Omdat ze hier al vaak geweest zijn, heeft Trans-World bij hen advies ingewonnen over de organisatie van de Tweedaagse. Rita beheerst de Italiaanse taal ook erg goed.

dit had de EHBO kunnen zijn, maar de rijder bleek de figuur te zijn, die alles op de video moest zetten. De

weg werd een karrenspoor, omgeven door bomen. Ik haalde de bekende Nederlandse IML-vertegenwoordigster Marina in. Zij deed het rustig aan, want er zijn weinig IML-tochten, waar zo veel geklommen moest worden.

Bij de Cima Di Mezzo (565 meter) eindigde het karrenspoor en toen werd het een echt smal pad. Ik raakte in gesprek met een Italiaan. Dit was een gepensioneerde leraar Frans/Duits. Hij wist me te vertellen dat de Mare et Monti (zoals de tocht officieel heet) een jaar of zeven helemaal niet georganiseerd was, om de doodeenvoudige reden dat de deelname terug liep en er ook weinig mensen te vinden waren, die de tocht wilden organiseren.

Voorbij de Passo Tardic (870 meter) daalden we af naar de tweede rust, de Passo Della Gava (752 meter). Hier haalde ik Marjolein Heus van ons groepje in met haar Italiaanse vriend. Marjolein is doof, maar via een kladblok had ze de afgelopen dagen al behoorlijk met ons gecommuniceerd. Ze was, misschien door haar handicap, niet helemaal zeker van haar zaak, maar haar begeleider loodste haar over alle obstakels heen. Op de tweede rust was ook alcohol verkrijgbaar (was bij het inschrijfgeld inbegrepen), dus een blikje bier kon ik niet weerstaan.

Hier was ook een Belgische IML-dame, die had Arenzano "ontdekt". Nu wachtte ze op Marina, maar die zou nog meer dan een half uur op zich laten wachten. Hierna ging het over grasvelden, met zo nu en dan rotspartijen, naar het hoogste punt, de Monte Reixa (1183

m.) Dit was het pittigste gedeelte van de route. Hier liet ik me vereeuwigen door een paar Nederlanders, die ik vlak na de start al had ingehaald.

Het uur hierna liep ik in de mist. Dit hadden we eigenlijk vlak buiten Arenzano al zien aankomen. Jammer voor het uitzicht, maar het was geen koude, natte mist (temperatuur nog altijd 18 à 20 graden). Op het verste punt (1061 m.) trof ik Louis met Jan Reesink, ook een Limburger. Van Louis leende ik toch maar een jack, maar toen we weer terug waren bij de Passo Della Gava, gaf ik haar toch weer terug, de zweetdruppeltjes begonnen weer naar buiten te komen.

De laatste tien kilometer ging het weer over een karrenspoor, dus vrij gemakkelijk afdalen. Bij een paar haar-

speldbochten sneed ik af, maar dat kwam omdat een wagonlading Italianen dat ook deed. Voor de laatste rust, vier kilometer voor Arenzano, kwamen ons twee Mountain-Bikers tegemoet rijden. Vanwege de grotere kiezelstenen ging het fietsen niet zo gemakkelijk, de tweede moest op een gegeven moment dan ook afstappen. Op een kilometer voor het einde kwamen we bij de Heilige Basiliek van Arenzano. In deze kerk stond het beeldje van de heilige bambino (jongen) Jezus, afkomstig uit Praag.

's-Avonds zijn we weer met zijn allen in de stad (In Nederland was dorp een beter woord geweest, met slechts 11.000 inwoners) gaan eten. Net zoals gisteren werd dat weer spaghetti, want de menukaart was niet "over de grens" georiënteerd.

Wordt vervolgd - Peter van de Ven

HET STREEKPAD NIJMEGEN BEWANDEND VAN 11 T/M 13 AUGUSTUS

Door Willemien Konink

Wij, Martin en Willemien, bewandelden het Streekpad Nijmegen op een weekend in augustus toen het nog prachtig zomerweer was. Het is inmiddels alweer een goed jaar geleden.

De eerste etappe begonnen we op vrijdag om 8.00 uur in Nijmegen bij het NS-station en we wandelden richting Weurt. De markering leidde ons door het Kronenburgerpark, langs het Joris Ivens monument naar de

Waalbandijk. We hadden de Waal bijna altijd in zicht. Soms moesten we even van de dijk af, om hem dan even later weer te beklommen. We kwamen door het natuurgebied Roodslag, dat dertig jaar geleden werd aangeplant met essen. Vervolgens ging het pad langs landgoed Doddendael om dan weer in de uiterwaarden terecht te komen, waar we prachtige vergezichten had-

den met mooie luchten en we genoten ook van de vele weidevogels.

Tegenwoordig wil men dat de uiterwaarden en zelfs cultuurgronden in de polders worden teruggegeven aan de rivier, om zo meer ruimte te creëren voor de waterloop, als die weer eens buiten zijn normale bedding dreigt te treden. Na het plaatsje Deest gaan we meer landinwaarts richting Afferden en van daar door het bos naar Bergharen. Iets verder naar het zuidoosten komen we langs kasteel Hernen, dat dateert van omstreeks 1350 en nog zeer gaaf van aanzien is omdat het nauwelijks vijandelijke aanvallen te verduren kreeg. Vandaag maakten we geen gebruik van de vele horecagelegenheden in de diverse dorpjes die we passeerden, maar benutten een heerlijk plekje, midden in de natuur op een bankje, om onze meegebrachte koffie te drinken.

Na nog een omzwenning door het Hernense bos bereiken we Wijchen, het eindpunt voor vandaag. We kwamen net op tijd voor de trein naar Nijmegen. Het was een bijzonder mooie etappe, die zonder problemen verliep.

Zaterdag, de tweede etappe.

We reizen het stukje van Nijmegen naar Wijchen weer met de trein, daarna is het nog ongeveer anderhalve kilometer lopen om weer op de route te komen. Als we dan nog een stukje door Wijchen hebben gelopen, komt de Maas in zicht. We komen bij Niftrik en gaan even later de Maasbrug over om in Ravenstein te komen. Wij zijn nu in de provincie Noord-Brabant. Ravenstein was ooit een Duitse enclave, wat nog goed te zien is aan de Hofsekerk, die rond 1735 werd gebouwd met veel Duitse barok.

Na Ravenstein gaan we de uiterwaarden in, en elke keer is dat weer 'anders mooi'. Bij Grave gaan we over de brug en keren weer terug in Gelderland. We gaan over Nederasselt, door de polders naar de Haterse Vennen. Hier kruisen we de weg, die we altijd volgen tijdens de Vierdaagse van Nijmegen. Dan beseffen we niet altijd welk prachtig gebied in de coulissen verborgen ligt. Werkelijk, we keken hier onze ogen uit. Het is een gebied met vennen, en in deze tijd van het jaar paarsbloeiende heide. Prachtig!

Voor Malden steken we het Maas-Waalkanaal over, wandelen vervolgens door Malden en door Heumensoord, eveneens prachtig natuurgebied met heide en bos. Bij het zweefvliegveldje rusten we even uit op een bankje, ondertussen genieten we ook nog van

de bedrijvigheid op het veldje waar geregeld zweefstoellen omhoog worden getrokken of weer dalen.

Dan gaan we door een nog steeds mooie omgeving met bossen, over heuveltjes en heide de Mokerheide op tot we in Plasmolen komen. Ook op dit traject veel paarse heide, en met mooi zonnig weer dus extra veel wandelgenot.

Deze wandeldag verliep zonder enige problemen, en ook op de bus naar Nijmegen hoefden we slechts even te wachten. Vanaf Nijmegen reden we met de auto naar huis.

Zondag, de laatste etappe.

Vandaag reden we met de auto naar Plasmolen, omdat er op zondag niet zo vroeg een bus uit Nijmegen vertrok. We startten al om zeven uur, het was al prachtig weer. We vervolgden het parkoers door de bossen naar Grafwegen, om van daaruit even later op Duits grondgebied het Reichswald in te gaan. Hier tref je rechte paden, met bordjes aan de bomen waarop namen staan van bosarbeiders en boswachters.

Op een bankje, midden in het grensstadje Kranenburg, namen we onze eerste pauze. Dit stadje ontstond in de 13^e eeuw rond een burcht, die inmiddels is verdwenen, maar het plaatsje heeft wel haar stadswallen behouden. Het is een schilderachtig stadje waarvan we op ons gemak genoten.

We vervolgden het parkoers naar Wijler en dan door de bossen naar Beek. Bij het recreatiepark Wijlerbergermeer genoten heel veel mensen van het prachtige weer. Wij gaan dan door de polder naar Ooy en krijgen de Waal weer in zicht. We volgen nu de dijk langs de rivier en hebben uitzicht op de Bizonbaai, die overbleef na een diepe ontgraving. In het niet toegankelijke natuurgebied De Groenlanden liggen nog een aantal tichelgaten, die daar zijn gegraven voor een steenfabriek. Het water in deze gaten is kwelwater van de Waal en helderschoon waarin zichtjagers zoals Aalscholvers en IJsvogels komen vissen. We komen ook nog langs steenfabriek 'De Vlietberg' en naderen dan, nog steeds de Waal volgend, Nijmegen weer.

Door de oude binnenstad komen we bij het station, waar we nu de bus nemen naar Plasmolen om bij onze auto te komen.

Het streekpad Nijmegen is een prima wandelpad, goed te volgen met onderweg heel veel verschillende landschappen, waar we heel erg van hebben genoten.

Winterwandeling van de OLAT in Oostelbeers

Door: Piet Royakkers

Op zondag 21 oktober reed ik met de auto naar Oostelbeers om deel te nemen aan de eerste winterwandeling van het seizoen 2001-2002. Ik ging om 9.15 uur van start op de 20 km vanuit Café-zaal 'De Toverstaf'. Het was zeer goed wandelweer, wel zwaar bewolkt maar droog en weinig wind. We kwamen al meteen langs mooie oude boerderijen en dan gaan we de

prachtige bossen in. Het zijn deze bossen waar de Kempen zo rijk aan is. Oostelbeers vormt met Westelbeers en Middelbeers 'De Beerzen', die door de gemeentelijke herindeling van 1999 zijn samengevoegd met Oirschot. Door hoofdzakelijk bossen gaat de tocht verder richting Vessem. Onderweg zag ik een mooie omschrijving van de profielzandgroeve zoals we deze

nog aantreffen in Vessem. De meeste van deze gronden zijn in de afgelopen eeuw echter verstoord door bewerking met de ploeg.

Oorspronkelijk werd dekzand en leem door de wind afgezet en min of meer horizontaal gelaagd. Deze horizontale gelaagdheid is verstoord door wortelgangen en dierlijke graafgangen. Dit pakket werd gevormd tijdens het Wiechselien (de jongste ijstijd) zo'n 19.000 tot 10.000 jaar geleden. Door oxidatie van aanwezig ijzer is de kleur oranje geworden.

Bij de eerste wagenrust smaakten de koffie en de koek prima en tegen halfelf vervolgden wij onze wandeling. We kwamen onderweg onder meer langs een Maria-kapel. Deze kapel is pas vijf jaar geleden gebouwd ter nagedachtenis aan 2 personen die destijds in het toenmalige Nederlands Indië zijn overleden. We liepen om Vessem heen en kwamen via een omweg bij 'De Jacobushoeve', waar de grote rust op de kortere afstanden was gepland. Ook smaakte hier de koffie voortreffelijk en het meegebrachte boterhammetje ging er goed in.

Vessem is nog een echt groen dorp, waar de dorpskerk grenst aan weilanden en landerijen. Na omzwervingen

door bossen, met daartussen onverwachte boerenghuchties, komen we uiteindelijk op de Landschotseheide. Door begrazing van de heide met schapen is daar een grote verscheidenheid aan plantensoorten gekomen. Het pijpenstrootje en jonge boompjes verdwijnen door deze begrazing, waardoor de heide weer kans krijgt zich te herstellen. Aan het einde van deze heidevelden staat in de bosrand onze verzorgingspost waar we soep krijgen aangeboden. Daarna liepen we, weer bijna terug in

de bewoonde wereld, nog onverwacht door een indrukwekkend stiltegebied.

Er namen 524 wandelaars deel aan deze tocht: de 10 en 15 km kregen 175 wandelaars, voor de 20 km kwamen er 174 en voor de 30 km 108 deelnemers, terwijl de langste afstand van 40 km nog 67 belangstellenden aantrok.

Omstreeks 16.00 uur kwam ik aan de finish. Het was een fijne wandeldag geweest mede dank zij de goede verzorging uitgevoerd door de vele vrijwilligers van OLAT. Ook de keuze van het prachtige parkoers mag wel weer eens geroemd worden. Zeer voldaan reed ik dan ook weer terug naar Nuenen.

Met WS78 vanuit Utrecht-Lunetten

wapen van Bunnik

Op zaterdag 20 oktober 2001 organiseerde WS78 een 40 km wandeltocht vanuit Utrecht. Het was de eerste keer in de geschiedenis van WS78 dat vanuit Utrecht werd gestart. De start was vanuit sporthal Lunetten, gelegen in de wijk Lunetten en in de buurt van NS-station Utrecht-Lunetten en

verkeersknooppunt Lunetten (A12/A27). We dwaalden al snel door park De Koppel en kwamen daarbij langs een kinderboerderij. We staken de A12 snelweg over en bevonden ons nu in de gemeente Houten. Deze

Henri Floor & Coos Verburg

informatie vermeld ik alleen uit statistisch oogpunt, want van de plaats Houten zagen we verder vrijwel niets. We liepen langs de Plas Laagraven. Er stond een hek omheen met de vermelding dat het levensgevaarlijk was om je achter de hekken te begeven. Aan het eind van de weg sloegen we af en volgden de voor auto's doodlopende Wayensedijk. Verderop liepen we door 3 tunnels onder de A27 snelweg. Voor een grote manage sloegen we af. We liepen hier langs weilanden van het Waterschap Kromme Rijn. We staken de spoorlijn van Utrecht naar 's-Hertogenbosch over. Nu bevonden we ons in de gemeente Bunnik. Verderop kwamen we langs fort Vechten als onderdeel van de Nieuwe Hollandse Waterlinie.

De geschiedenis van de gemeente Bunnik gaat zo'n 2000 jaar terug. De Romeinen bouwden kort na het be-

gin van onze jaartelling bij Fectio (Vechten) een belangrijk castellum (fort) met een haven aan de (toen nog niet Kromme) Rijn, hun grensrivier. De Lek stelde toen nog niet veel voor en het meeste water ging vanaf Wijk bij Duurstede naar het noorden, door de gemeente Bunnik via Utrecht naar Katwijk aan de Rijn. Bij het castellum ontwikkelde zich een handelsplaats, die bleef bestaan, ook toen het castellum in de vierde eeuw definitief door de Romeinen werd verlaten. Het gebied werd toen achtereenvolgens bezet door de Friezen en Franken. In 732 schonk de Frankische hofmeier Pippijn o.a. de restanten van Fectio aan de bisschop van Utrecht. Onder kerkelijke leiding werd het gebied tussen de 8e en de 14e eeuw geheel ontgonnen. Belangrijk voor de ontginningen was de dam die in of kort na 1122 te Wijk bij Duurstede in de Rijn werd gelegd, zodat de Lek de doorgaande route werd. Sindsdien is de waterstand in de Kromme Rijn te regelen, maar is er vrijwel geen scheepvaart meer.

Rechts van ons kregen we vergezichten op de Polder Vechter Oudwulverbroek. We liepen opnieuw onder de A12-snelweg door en staken de spoorlijn Utrecht - Arnhem over. Nu bevonden we ons in buurtschap Vechten. Even volgden we de provinciale weg van Bunnik naar Utrecht, maar spoedig sloegen we af naar Huize Oud Amelisseweerd. Voor de Kromme Rijn sloegen we af en volgden ongeveer 2½ km een jaagpad langs dit riviertje. Daarbij kwamen we langs Kasteel Rhijnnauwen annex jeugdherberg.

Op 11 km was de soeppost in Bunnik. Nog wisten we van geen wijken van het jaagpad langs de Kromme Rijn. Want we volgden dit jaagpad nog een kilometer. Na een industrieterreintje sloegen we af en volgden een smal pad. Zowel aan het begin als aan het einde van het smalle slingerende pad stond één van de twee parkoersarchitecten van deze tocht. Na dit leuke smalle pad over natuurgebied de Wulperhorst ruilden we de gemeente Bunnik in voor die van Zeist. Hoewel wij hier in de buurt wonen, kwamen wij over wegen en paden waar wij zelden of nooit kwamen. We staken de provinciale weg van Zeist naar Driebergen over en dwaalden door het De Breul-park. Daarbij kwamen we langs twee hele grote ronde elfenbanken, paddestoelen gesitueerd om en op boomstronken. We staken de gemeentegrens van Zeist over en bevonden ons nu in de gemeente Driebergen-Rijsenburg. Eerst dwaalden we door Klein Heidestein en liepen om een vijver heen en even verder liepen we door een tunnel met een bocht erin. In het tunneltje stonden in de bocht vijf jampotten met waxinelichtjes, erg romantisch. Verderop liepen we langs een sloot die ons naar een heidemeertje leidde in Groot Heidestein. Na een tweede klaphekje verlieten we Groot Heidestein weer en dwaalden nu door de bossen van landgoed Bornia. We staken opnieuw een gemeentegrens over en bevonden ons nu in Austerlitz behorende tot de gemeente Zeist. Hier was op 21½ km

de grote rust in dorps huis 't Trefpunt. We verlieten Austerlitz weer en dwaalden nu verder door de bossen van boswachterij Austerlitz. We kwamen uit op een geasfalteerde weg, die we een kilometer lang moesten volgen. Weliswaar loopt deze weg door de bossen, maar omdat wij hier goed bekend zijn, en enigszins parallel aan deze weg een leuk smal bospad kennen, volgden we dit pad. Bij heidegebied Hoog Kanje kwamen we weer op de officiële route uit. Nu dwaalden we een tijdlang door bosgebied de Zeister bossen en liepen daarbij op korte afstand van de woonwijken Kerkebosch en Hoge Dennen van de plaats Zeist. Bij een hertenkamp zagen we naast reeën ook enige herten. Toen we door het park Hoog Beek en Royen liepen, merkten we niet dat we hier op korte afstand van het centrum van Zeist liepen. Verderop liepen we op korte afstand langs slot Zeist. Over het Filosofenlaantje liepen we langs sportvelden Zeist weer uit. Daarna volgden we zo'n 1600 meter een drukkere verkeersweg, waarbij opgemerkt moet worden dat we het fietspad langs de verkeersweg volgden. Op 31 km was de koffiepost. Deze was gelegen op dezelfde locatie als de soeppost, in Bunnik aan de Kromme Rijn dus. We zaten hier even heerlijk in het zonnetje. De hoge voorspelde temperatuur van 20° had ons doen besluiten om deze dag in de korte broek te lopen. En met ons deden dat nog vele anderen van de in totaal 431 deelnemers die de weg naar Utrecht hadden gevonden.

Na de koffiepost dwaalden we nog door de Niënhof. *De ontginning van deze omgeving was destijds ter hand genomen door kloosterlingen. In 1680 kocht de familie Pesters grond van de Staten van Utrecht en liet deze bebouwen. Daarmee werd de basis gelegd voor het landgoed Niënhof, dat nu in beheer is bij het Utrechts Landschap. Het landgoed bestaat grotendeels uit loofbos en vochtige graslanden onder invloed van de Kromme Rijn. Er is een bijzonder rijke ondergroei met kruiden. Ook zijn er nog gedeelten met hakhout, wat weer specifieke plekken oplevert. Door zijn afwisseling is het gebied aantrekkelijk voor vogels en andere dieren. Langs de Kromme Rijn is een paar jaar terug een rivieren-eilandenreservaat ontwikkeld.*

Na nog een laatste Fort werd op 36 km de fruitpost bereikt in Utrecht. Na Huize Nieuw Amelisseweerd staken we de Kromme Rijn over en even later ook de spoorlijn van Utrecht naar Arnhem, de A27-snelweg en de spoorlijn van Utrecht naar 's-Hertogenbosch. We werden nog ingehaald door een lange dame op rollerskates. Zij droeg geen sportkleding. Ook had ze geen speciale beschermende kleding voor mogelijke valpartijen. Opvallend was het dat zij een lange felrode pantalon droeg met een scherpe plooi erin, alsof de broek spiksplinternieuw was. Toen we naar haar keken vroeg ze ons wat er toch te doen was, omdat ze zoveel wandelaars had gezien.

De totale afstand bedroeg 40,075 km.

OLAT-Winterseriewandeling in de Maashorst

Ad van Asten

Het is zondag 18 november. Op het wandelprogramma alweer de laatste winterseriewandeling van de OLAT in 2001. We gaan wandelen vanuit Zeeland, een dorp dat sinds enkele jaren tot de gemeente Landert behoort, wat dat ook mag inhouden! Zeeland is afgeleid van: 'sala-land', een beschermde hoeve op een in cultuur gebracht landbouwgebied. Het wandelparkoers is door Ad Verbakel uitgezet in de cirkel: Zeeland - Vorstenbosch - Schaijk - Zeeland. Een paar dagen voor de tocht werd de organisatie verrast door de melding dat er vanuit dezelfde locatie en op hetzelfde parkoers ook zo'n 1500 mountainbikers zouden starten. Deze onprettige melding vereist weer veel uurtjes improviseren aan het wandelparkoers, want de wandelaar is immers altijd de dupe.

Omdat wij op de 30 en 40 km al om 8.00 uur van start mogen gaan, ondervinden wij geen hinder van de fietsers en de parkoersopbouw had mijns inziens niet geleden van deze aanpassingen. Wel moesten de wandelaars die later zijn gestart of op de kortere afstanden wandelen regelmatig 'plaatsmaken', wat natuurlijk de rust van de wandeling niet ten goede kwam.

Nadat het aanvankelijk 'nat weer' dreigde te worden klaart het vlug op en we mogen verder de hele dag genieten van prachtig wandelweer. Na het verlaten van het dorp gaan we al vlug de bossen in, en volgen een wirwar van bospaden met hier en daar het opschrift 'route-wijziging'. Die paadjes lijken trouwens allemaal op elkaar en voor ons is het bekend terrein, want het Peel-landpad - ook OLAT - loopt hier en draagt de roodwitte markering die we veelvuldig op de bomen zien staan. Na een uurtje komen we op de rustpost, met de gebruikelijke vriendelijke verzorgers(sters) en alles gratis, maar vooral 'heet'. Omdat de post een beetje van de route af staat opgesteld, is het even puzzelen wat met rechtdoor wordt bedoeld als je toch rechtsaf moet; het is nog vroeg!

We komen nu in de bergen terecht, de Bedafse bergen wel te verstaan. Deze bergen, die hier en daar wel 25 meter hoog zijn, ontstonden uit zandverstuiving en zijn begroeid met vooral eikenloofhout. Tegen deze zandwal ligt ook nog een zandverstuiving die zeker bekend is bij de deelnemers aan de Bossche 100, want die mogen hier wel eens ronddolen. Bedaf is een verwijzing naar de buurtschap Zandberg onder Vorstenbosch.

Wij ondervinden op dit traject, over ongeveer 1 kilometer, enige hinder van weggehaalde OLAT-pijlen, wel zijn hiervoor in de plaats, door een andere organisatie, gele rechtdoorpijlen aangebracht. Toch jammer dat de ene organisatie zich de meerdere over een andere voelt. Wel staat aan het eind van 'dit ongemak' ons iemand op te wachten met de melding: 'op jullie beschrijving staat toch rode pijl volgen!' (Hier blaast ook mijn fotoestel het laatste licht uit, batterijen leeg!)

We gaan nu om het zandverstuivingsterrein heen en komen daarna bij een kampeerterrein.

Weer terug in het open veld mogen we even een jaagpad volgen langs de Leijgraaf en komen dan in Vorstenbosch waar een pauze staat gepland in 'De Riethoeve'. Jan Legius is hier onze controleman, en hij heeft het druk met het afchecken van de startkaarten. Wij blijven even voor een kop koffie. De wandelaars op de 40 km hebben er hier 15 km opzitten.

'Lendersgat' staat er even later op een straatnaambordje, op zo'n idee zijn ze in Geldrop nog niet gekomen, maar wie weet wat ze daar bedenken als ze eenmaal onder Mierlo vallen!

De route gaat richting Nistelrode en blijft interessant met even een punt van herkenning als we langs een afgraving in het bos komen, waar we 'jaren geleden' ook al eens passeerden, maar toen in tegenovergestelde richting. De triminstallaties die je hier her en der in de bossen aantreft, hebben waarschijnlijk alleen historische waarde, maar dat zie je trouwens op veel plaatsen 'waar de overheid in was voor modegrillen'. Vlak bij Slabroek staat de verzorgingswagen weer voor ons klaar: nu met Esther (dochter van...), Parcifal en hete chocola.

Het Bezoekerscentrum in Slabroek hebben Piet en ik al eens aangedaan - trouwens best de moeite waard - en we gaan daar nu gewoon voorbij, om een eindje verder enige in aanbouw zijnde 'houten huisjes' op te merken. Er volgt een samenkomst met wandelaars op de kortere afstanden en even later weer een afsplitsing.

Even hebben we wat tijd nodig om de aangegeven splitsing te begrijpen, en dat stelt redactiemaat Peter in de gelegenheid ons in te halen. Hij zit op de helft van 'ons', dus mag hij met ons meelopen. En waar praat je dan over als je elkaar zo bij toeval treft, dus we weten het weer allemaal zo'n beetje. Nu mag ik niet vergeten Wim Brooymans te noemen, maar die wil niet op ons wachten. Trouwens Margriet 'zat' ook op de 40, 'maar' daar praatten we later mee!!!

We wandelen nu door een heel groot natuurterrein met allemaal 'poep op de stoep', wat wil je anders met al die schapen en 'wilde' paarden. Dit terrein heeft trouwens een naam, maar die vind ik nogal moeilijk om te schrijven, misschien een andere keer!

Op de volgende rustplaats krijgen we de groeten uit... en we mogen kiezen uit een viertal recreatiecentra van De Paasheuvelgroep. We nemen 'De Holenberg' omdat die camping hier het dichtst in de buurt ligt, en wel bij Schaijk. Hier zit Jan van der Zanden te controleren of we niet toevallig een concurrerend bedrijfje hebben gevonden, maar waarom zouden we, het is hier immers goed toeven. Ik tref er een paar OLAT- Coryfeën: Piet en Ellie Knoester en Constant Dedel. Wij blijven nog even 'plakken', waarna Peter besluit Jan nog even te vriend te houden want daar mag hij straks mee

naar Eindhoven reizen en met natuurlijk de zinsnede uit het jaarverslag in herinnering, doet hij de resterende 8 kilometer ook te voet. Wandelen en gezelligheid zijn bij Peter immers lijfspreuken!

Wij hebben er inmiddels ruim 31 km opzitten.

Na de rustpost gaat 'de architect' even de draak met ons steken. Hij stuurt ons het bos in, terwijl we toch met eigen ogen zien dat het pad 50 meter verder, over hetzelfde asfaltweggetje, wordt voortgezet. Hij heeft er natuurlijk geen rekening mee gehouden dat er zoveel wandelaars zouden komen, dat we elkaar zowat over het hele traject in de gaten hebben! We blijven voortdurend in natuurgebied en dan duikt onverwacht alweer de laatste rustpost op. Hier krijgen we soep van de dag en voor de hongerigen is er zelfs nog een sneetje brood.

Zeer goed verzorgde wandelvakantie door het ongerepte gebied in het Hart van de Ardennen

van maandag 3 september tot en met donderdag 6 september 2001

Dag 1: Mack was vanochtend vroeg vertrokken met de trein vanuit zijn woonplaats Uitgeest. In Den Bosch zou ik hem gaan vergezellen. Mack zou zijn hoofd uit het raam van de intercity steken, zodat ik wist waar ik met mijn 2 bakken koffie heen moest.

We kwamen met wat vertraging aan in Luik, daarom misten wij hier onze trein naar het zuiden. Wij hadden

daarom nog wat tijd over om in Luik rond te kijken. Mack bezocht de plaatselijke drogist, terwijl ik buiten de wacht hield. Kijken, vragen, maar niet kopen, die Hollanders ook. We arriveerden uiteindelijk toch in Coö waar we overnachten in Hotel 'Val de la Cascade', wat een

luxé. Dat was nog eens afzien!

Hier hebben wij de beroemde watervallen bezocht. Het plaatsje Coö geniet grote bekendheid vanwege deze watervallen. *De oorsprong van de watervallen met een verval van 15 meter is geen natuurlijke: in de 18e eeuw slingerde de rivier zich hier door de rotsachtige bodem. De beddingen sleten steeds verder uit. Monniken uit het klooster van Stavelot besloten de 2 meanders, die in hoogte verschilden, met elkaar te verbinden, met als gevolg de huidige waterval. Dank zij deze monniken komen hier elk jaar anderhalf miljoen toeristen. Coö is inmiddels uitgegroeid tot een groot recreatiecentrum en attractiepark (Télécoö).*

Na dit bezoek en nog een fikse rondwandeling zijn we gaan eten in een plaatselijk restaurant met enkele overheerlijke trappisten. Na het eten lekker baden en vervolgens naar de loge van ons hotel, waar wij enkele

Op deze post is het nog behoorlijk druk, een bewijs voor ons dat we vandaag toch flink hebben doorgestapt. Nu is het nog nauwelijks een handjevol kilometers tot de finish in cafézaal 't Zuid', eindpunt van een heerlijke wandeldag in natuurgebied De Maashorst, want zo heet het natuurpark waarin wij tijdens deze winterwandeling van OLAT vertoefden.

Met genoegen mogen we vaststellen dat velen de weg naar de OLAT-winterwandelingen weten te vinden. Vandaag kwamen er 818 wandelaars aan de start. Mogen wij de volgende keer in Nijnsel op 20 januari 2002 ook weer op heel veel OLAT'ers rekenen. Tot dan, en mooie feestdagen en misschien tot treffens bij de Grenzeloze Tocht op 28 december als intro naar de Euro en met leedwezen aan het frankske en de gulden.

'kwakken' (Belgisch bier in een houten staander) hebben verorberd met Ardenner worstjes en olijven. Mack trok al snel de aandacht, omdat hij zich ergerde aan de vele vliegen die probeerden van zijn 'kwak' mee te genieten.

Dag 2: De volgende ochtend was het ontbijt zeer uitgebreid en overheerlijk. Met een voldaan gevoel en een goed verzorgd lunchpakket (voor 4 personen!) begonnen we aan onze eerste trip. We vertrokken vanuit het idyllische plaatsje Coö langs de rivier de Amblève richting La Gleize. Hier hebben wij het oorlogsmuseum bezocht. La Gleize lag midden in het oorlogsgebied. Hier bevonden wij ons in het hartje van de Belgische Ardennen.

De Ardennen vormen in het zuidoosten van België de overblijfselen van een oud en afgeplat bergmassief, waarin snelstromende rivieren fraaie dalen en diepe ravijnen hebben gevormd. Met uitzondering van de Hoge Venen zijn de Ardennen praktisch geheel bebost met voornamelijk naaldbomen en oud loofhout. In de Ardense bossen bevindt zich veel wild, zoals reeën, herten, wilde zwijnen en vossen.

Vervolgens door het dal van de Picherotte, via Borgoumont, Moulin du Ruy en Cour richting Spa, waar we hebben overnacht in Hotel 'Le Relais' te Spa. (18,3 km).

Hiervoor nog enkele biertjes genuttigd in een plaatselijk café en heerlijk forel gegeten in het hotel. Na het eten zijn we toevallig in een ander café, met leuke dames in de bediening, terechtgekomen, het oog wil ook wat!

Dag 3: Vertrek vanuit Spa (In 1920 vond hier de Conferentie van Spa plaats, waarbij vertegenwoordigers van de Geallieerden de door Duitsland te betalen oorlogs-

schuld regelden.), door het Fagne de Malchamps, een veengebied dat wij via een vlonderpad doorkruisten. Op het hoogste punt staat het monument van de Royal Air Force; 573 m.

Op 23 april 1944 werd hier een vliegtuig neergehaald van de Royal Air Force, waarbij 7 bemanningsleden om het leven kwamen. Via Andrimont en Ruy bereikten wij het prachtige plaatsje Stavelot, waar wij hebben overnacht in Hotel 'D'Orange'. (18,3 km).

Hier hadden we een prachtige grote kamer. Als JvH erbij was geweest, had hij vast gezegd: 'Wie zijn wij, dat wij dit mogen meemaken.'

Dag 4: Na ons vertrek vanuit Stavelot), liepen we langs rivier de Amblève, hier passeerden wij een oude tank. Mack heeft nog geprobeerd om hem aan de praat te krijgen, maar dat lukte niet omdat 'stalen Heinrich' aan zijn stoel zat vastgeroest!

(De heilige Remaclus stichtte in de 7e eeuw in de Ardennen 2 kloosters, één in Malmedy en één in

met vriendelijke commandogroeten Mack Bouman 88-4 en Albert van Heijningen 80-3

Stavelot. De abt verbleef in Stavelot, dat op deze wijze de hoofdplaats werd van een onafhankelijk kerkelijk bisdom. Tijdens de Franse revolutie vluchten de monniken naar Duitsland. Na het congres van Wenen werd Stavelot aan de Nederlanden toegewezen. Dat bleef zo tot na de Eertse Wereldoorlog. Stavelot heeft het vooral tijdens het Ardennenoffensief in december 1944 zwaar te verduren gehad en is voor een groot deel verwoest.

We wandelden via Aisomont langs de rivier de Salm naar het plaatsje Trois Ponts. Het plaatsje Trois Ponts dankt zijn naam aan de 3 bruggen, over de 3 rivieren die hier samenvloeden: de Amblève, de Salm en de Balleur. Met prachtige vergezichten om ons heen, waaronder het Point de Vue de Ster, daalden wij af naar Coö. (18,1 km). Hier hebben wij heerlijk gedoucht in Hotel 'Val de la Cascade'.

Vervolgens keerden we met een voldaan en voor herhaling vatbaar gevoel met de trein naar huis.

Uit: Wandelkrant te voet

Nederland Gidsland: ja ja, ook als 't gaat om reisboekhandels! Want nergens ter wereld bestaat er zo'n dicht

netwerk van gespecialiseerde boekhandels waar de wandelaar zijn gidsen en detailkaarten kan kopen. Het bijzondere van deze winkels is verder dat hun aanbod zo groot en meertalig is. Dat vind je in geen enkel ander land. Als 'kleinlanders' verwachten Nederlanders kennelijk niet dat alles voor ze vertaald en bewerkt is, zoals gebruikelijk in de meeste grote landen van Europa. Hoog tijd dus om deze bloeiende boekhandelstak in het zonnetje te zetten. Vladimir Mars bezoekt vier nieuwe reisboekhandels, ditmaal 'Landschap' in Eindhoven.

Door: Vladimir Mars

Het eerste wat je opvalt in de spiksplinternieuwe reisboekhandel Landschap te Eindhoven zijn de kleuren. Kleuren die je vertrouwd voorkomen, kleuren die je vaak op legenda van landkaarten ziet. Blauw, groen, oranje en schakeringen daartussen in. Elk continent heeft z'n eigen kleuren. Donkeroranje voor Europa en lichtoranje voor Amerika. Lichtblauw voor Azië en donkerblauw voor Oceanië. Groen voor Afrika enzovoorts. Zo kun je in één oogopslag de collectie overzien. Kleur als richtinggever. Hier is een scheppende en ordenende geest,

een echte designer aan het werk geweest. Frank Hovers (38 jaar) is zijn naam. Beeldhouwer van huis uit. Later via een bijbaantje in de biebwereld terechtgekomen, een opleiding tot bibliothecaris gevolgd en als 'mediathecaris' bij een museum en een agrarische school terechtgekomen. Maar zijn voorliefde voor kaarten en atlassen kon hij daar niet botvieren. En het biebwerk bleek toch te weinig inhoudelijk, te veel van hetzelfde, te saai. Hij ging daarom in deeltijd bij reisboekhandel Atlas in Tilburg werken, eigendom van Huib Stam. Daar kreeg hij pas echt de smaak

te pakken van de kaarten en gidsenwereld. Vorige zomer, op vakantie in mijn geliefde Italië viel opeens het kwartje. We kampeerden onder aan de Stelvio-pas. Op een goede morgen in augustus stapte ik uit mijn tent en opeens wist ik het: dat ga ik doen - een eigen reisboekhandel opzetten, zelf iets van de grond af opbouwen. Vanaf de dag van onze terugkomst in Brabant heb ik aan de realisering daarvan gewerkt, samen met Suzanne Ruiten (30 jaar), mijn partner. Zij werkt als communicatiepsychologe in het bedrijfsleven maar heeft

net als ik een zwak voor kaarten en atlasen.'

Van lichtstad tot boekenstad

Waarom viel de keuze op Eindhoven en niet op andere reisboekhandelsteeden als Breda of Den Bosch? 'Na enig marktonderzoek bleek al snel dat Eindhoven de beste keuze was: meer dan 350.000 inwoners, met de directe omgeving meegerekend. En een diep achterland, vooral naar het oosten en zuiden toe: Tot in Weert, Helmond, Deurne, Midden-Limburg en de Vlaamse grensstreek toe. Alles bij elkaar zo'n half miljoen potentiële klanten. De concurrentie van de algemene boekhandel en buitensportzaken was beperkt: de collecties concentreerden zich op Nederlandstalig werk, Benelux en reisgidsen. Detailkaarten waren afwezig of verouderd. We hebben vervolgens een ondernemingsplan gemaakt, op basis daarvan geld geleend en op zoek gegaan naar een goede locatie. De enige straat die in aanmerking

kwam bleek de Kleine Berg te zijn - een begrip in Eindhoven en omgeving. Kleine Berg staat voor nostalgisch, gezellig, oud. Een boekenstraat eigenlijk, want er waren maar liefst vijf boekhandels: Spijkerman (literair). De Heremiet (esoterisch), De Boekenberg (kinderboeken), Eppo (strips) en Motta (kunstboeken, in een zijstraat). Een reisboekhandel zou een welkome aanvulling zijn. Om de hoek in de Willemstraat zijn diverse reisbureaus. Met dit pand aan het begin van de straat hebben we echt mazzel gehad: we waren op bezoek bij Spijkerman, daar hoorden we dat zijn buurman, een furniturenhandel wegging. Meteen gehandeld en binnen twee dagen was de zaak rond.'

Handel of geen handel

'En toen is alles in een stroomversnelling geraakt. Eind juni hebben we de winkel geopend. Ja, inderdaad: het ziet er al vrij compleet uit. Naar mijn mening moet zo'n gespecialiseerde winkel van den beginne af aan al de suggestie

wekken dat er veel keus te is. Wat dat betreft heb ik veel opgestoken tijdens mijn tijd bij Atlas. Ik wil ook een breed publiek aantrekken, niet alleen wandelaars en fietsers: die weten de weg toch wel te vinden. Ik hoop met mijn 'mooie' boeken, postkaarten, globes, reliëfs en andere hebbedingetjes ook het funshoppubliek van de Markt te trekken - tenslotte ligt het winkelhart van Eindhoven hier vlakbij. Als ze eenmaal binnen zijn en al die prachtgidsen en kaarten zien, dan zijn ze verkocht..' Een laatste vraag: waarom noemen jullie jezelf 'boekwinkel'? Is dat typisch Brabants? 'Boekhandel' heet het toch eigenlijk? Wat is het verschil? 'Nou, dat zit hem in het woord 'handel' - dat klinkt te hard, te zakelijk. 'Winkel' is vriendelijker, voelt beter aan - ja, heel gevoelsmatig. 'Handel' is meer iets voor boven de rivieren vind ik..'

35e Winterserie OLAT 3e tocht zondag 20 januari 2002

Café - Zaal 'De Vresselse Hut'

Vresselseweg 33 Nijnsel (St.-Oedenrode) ☎0499 - 472870

Zaal open 7.15 uur, Inschrijving vanaf 7.30 uur, sluiting finish 17.00 uur

<u>Afstanden:</u>	<u>start:</u>	<u>inschrijfgeld:</u>	<u>korting OLAT-leden</u>	
40 – 30 km	8.00 – 09.30 uur	f 5,50	f 2,00	
20 km	9.00 – 12.30 uur	f 4,50	f 2,00	
15 – 10 km	9.00 – 12.30 uur	f 3,50	f 2,00	

INSCHRIJFGELD INCLUSIEF VERZORGING BIJ WAGENRUSTEN

Verdere informatie: Marinus van Roosmalen ☎0413-475467

e-mail: MVRoosmalen@hetnet.nl

Attentie

**Transfer vanaf bushalte lijn 156 en 157 halte Nijnsel-tunnel naar de Vresselse Hut
Als u met de bus komt moet u zaterdag 19 januari of eerder even bellen met één van onze bestuursleden. Svp ook aankomsttijd opgeven! Wij zorgen dan voor een pendeldienst!**

De wandelkalender

Zaterdag 22 december	Zaterdag 22 december	Zondag 23 december
Breda-zd 1 ^e winterserietocht 9.00 uur Afstanden: 40-25-15-10-5 km Clubgeb. Schuttershof Viandenlaan 7 ☎ 076-5657357	Lepelstraat 6 ^e Kerstberentocht 9.00 uur Afstanden: 25-15-8 km Cafe Leonita, Kerkstraat 32 ☎0165-558517	Luyksgestel 9 ^e Kerstkwandeling 8.00 u Afstanden: 20-15-10-7 km Vakantiecentrum De Zwarte Bergen ☎0497-542601
2^e Kerstdag 26 december	2^e Kerstdag 26 december	Vrijdag 28 december
Valkenswaard Snerttocht 9.00 uur Afstanden: 30-20-15-10 km Cafe De Rietvink Reisvennenstraat 34 ☎040-2041919	Best Kersttocht met Chris v Schijndel 8.00 u Afstanden: 30-20 km De Matchroom, Wilhelminaplein 4 ☎0499-373713	Luyksgestel 10 ^e Grenzelozetocht 8.00 u Afstanden: 30-25-20-15-10 km Vakantiecentrum De Zwarte Bergen ☎0413-475467
29 december en 30 december	Zondag 30 december	Prettige Wandelingen
Capelle aan de IJssel Capelse 2D 9.00u Afstanden: 35-25-15-10-5 km Schenkel, Capelseweg ☎010-4161380	Loon op Zand 21 ^e Winterserie 11.00 uur Afstanden: 10-5 km Cafe Concordia Kloosterstraat 25 ☎0416-362641	en een goed begin van 2002